

C.

4127266

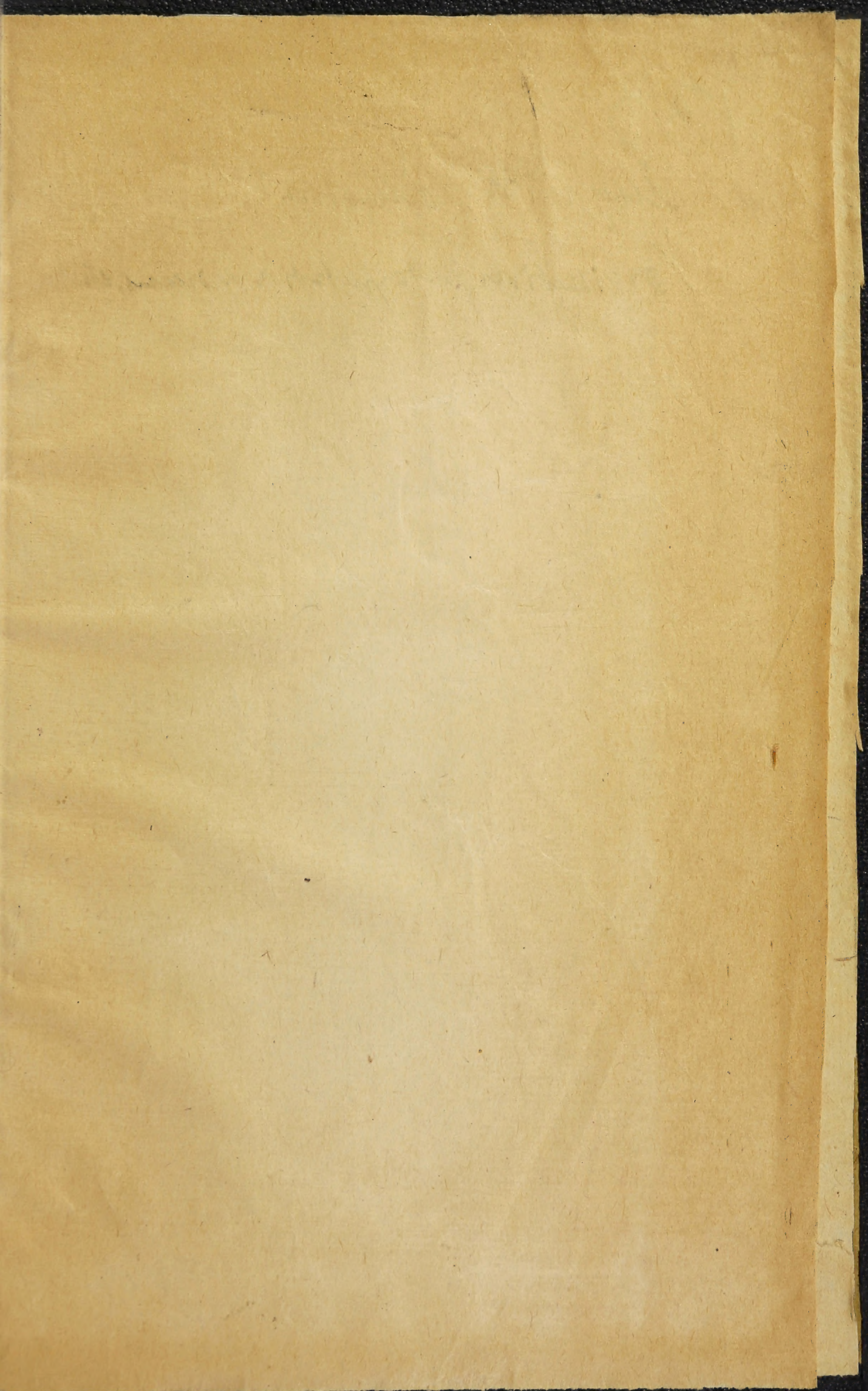

133

Majmū'a (collection)

(Divination, interpretation of dreams, etc.)

133

London
20. 11. 27.
W. I.

^۱ محل لوز جزا ^۲ سرطان ^۳ اسد ^۴ سنبل
^۵ میزان ^۶ عقرب ^۷ قوس ^۸ جدی ^۹ دلو ^{۱۰} حوت

هروفتن مرفوع اتشی
 اهل طغنه هروفتن
 منهور بادری شستبوی
 هروفتن بحرورای جزک
 سقط هروفتن مجزوم
 خاکه دخل رجع ^{رنگهای ستاره}

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قبل از شروع دعوت سه روز روزه دارد و اگر کم
 جمالی باشد از دوشنبه و اگر جلالی باشد از شنبه و اگر
 مشرک باشد از یکشنبه ابتداء صوم ازین روز تا کنه
 چون شب چهارم در آید طعام نخورد و صوم کرده در گوشه
 بنشیند و با استغفار مشغول گردد و صوم در آن گوشه قرار
 کند چون شب شود بر حیزه دو وضو کند و تحت الوضو
 بگذارند بعد از دو کانه دیگر نیت کشف الارواح
 جزا سنبه بگذارند بدین نیت نیت ان اصلی لله تعالی

زحل سیاه
 بخورد خود توپان
 مریخ سرخ
 عود ملائیر
 زهره سبزه
 عود صندل شسته
 قمر سبز
 عود کافور
 خانهای هر یک ستاره
 زحل
 جدی دلو
 مریخ
 عمل عقرب
 زهره
 نور و میزان
 قمر
 سرطان

الرحمن

در جمیع احوال ارواح را در کمال عزت و کرامت نگاهدارد

رکعتین صلوة کشف الارواح منوحها الی جهة اللعنة
الله اکبر بعد فاتحه در هر رکعتی و الله غالب علی امره و
ولکن اکثر الناس لا یعلمون بخوانند بعد سلام هزار
کیرت دعا مکتبه بخواند دعا اینست **اَهْ وَاِیَّ وَآیَهْ**

در عین خواندن توجه بیاطن کند از توجه باطنی نمودار
خواهد شد بعبارة الله تعالی بعهده در روز چهارم وقت
طلوع افتاب غسل پاک کند چون از غسل فارغ شود
هفت بار بر کف دست آب گیرد و بر هر آبی هفت
کرت سوره فاتحه خوانده و دم کرده بر سر اندازد
تا حصار دعوت و مانع رجعت شود بعد غسل با کسی
تکلم نکند تا که هزار کرت اسم بخواند بعد غسل تحت الوضوء

بگذارد در رکعت اول بعد فاتحه هفت گزشت شهد الله انه لا اله

الا هو والملائكة واولو العلم قايما بالقسط لا اله الا هو العزيز

الحليم ان الدين عند الله الاسلام باكله شهادت يعني تشهد

ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و شهد ان محمدا عبده

ورسوله ودر رکعت دوم بعد فاتحه و قال ربكم ادعوني

استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون

جهنم واخرين باكله تجيد خوانند يعني سبحان الله والمحمد

تا عظيم خوانند بعد از سلام اس آيه همفقا بار خوانند و

واذا سالك عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة

الداع اذا دعان فليستخبرني وليؤمنوا بي لعالم

يترشدون از خدا مطلق خود خوا بعد بعد بار و

چون حاجت برین کنند بعد غل و سرت
در دو اول و آخر و در سرت یکیم
بسم الله و سبحان الرحمن
استجبان الرحيم و استجب
در حالت خواندن مشوم بقصد
و شد دست راست ببنند
و انگشت شهادت بلند کرده
این راه غایب خایه کبری
دایره میکنند بر کبر خود

3

۱ حضرت رسالت صلی اللہ علیہ وسلم و سایر انبیاء و عظام و

۲ عشره مبشره و سایر اصحاب کرام و جمیع شهدا و ائمه و

۳ شیخ کامکار یکان یکان دو کانه اجالا و اعیان و پیران

۴ ظاهر و باطن توهم کرده جمل و یک کمره سورة فاتحه خوانند ثواب

بروح ایشان بخند بوده اذارت الارض دو کمره و

اصلاح کمره و فاتحه پنج کورت خوانده مخصوص ثواب پیران

سدر و رد کیدار د بوده دو کانه بروج حضرت شیخ شیوخ

۵ شهاب الدین سدر و ردی کدار د فاتحه خوانده بتوجه تمام

متوهم شده مدد طلبد بوده دو کانه بروج سلطان الموحدين

شیخ ظهیر حاجی حضور ایداکم ز بعد ان فاتحه خوانده

یا ظهیر الحی تو دونه کورت کوبید و از حضرت ایشان نیز مدد طلبد

بوعده دوکانه بروح حضرت شیخ محمد عوث قدس سره ویک دوکانه ^۹

بروح بندیک حضرت شیخ لشکر محمد عارف قدس سره ویک

دوکانه بروح حضرت مسیح الاولیا شاه علی قدس سره ^{۱۲}

و بعد بروح آن بزرگ فاطمه خواننده استمداد و بخت

غایب بعهده یک دوکانه بروح حضرت فتوة العارفتین ^{۱۳}

زبده الکاملین حضرت شیخ برهان الحق والدين رازای

اداکنه بتوجه عام از حضرت ایشان استمداد مدد و بخت

طلبیده بعهده یک دوکانه به نیت سلامتی مرشد خود اداکننده ^{۱۴}

یک دوکانه محبت لاله بگذار در هر کعبه بعد فاطمه سورما ^{۱۵}

اخلاص بیت ویک کعبه بخوان بعد ادا دوکانه حضور

دل حضرت حق متوجه شود و مقصود نیت درود گوید و سر بکشد

استمداد از این دوکانه
بیت حضرت زین العابدین
عجل الله فرجه

بجوه دعوت **مقطعات** دوازده مرتبه اسم را با موکلات

برج ضم کرده بخواند و ایشان مدد طلبند بدین طریق بخواند

یا سَرائیل یا سَرائیل یا سَرائیل یا سَرائیل

یا سَرائیل یا سَرائیل یا سَرائیل یا سَرائیل

یا سَرائیل یا سَرائیل یا سَرائیل یا سَرائیل

بجی سبحانک لا اله الا هو بوده موکل کوکب را با اسم ضم کرده هفت

مرتبه بخواند و ایشان مدد طلبند بدین طریق یا سَرائیل

یا سَرائیل یا سَرائیل یا سَرائیل یا سَرائیل

بجی سبحانک الی آخره بوده اسم را با موکل ضم کرده بودونه

کرت بخواند بدین طریق یا سَرائیل یا سَرائیل یا سَرائیل

بجی سبحانک الی آخره بوده هفتاد مرتبه درود بخواند بجزوه

و وقت شروع خوان
یا سبحانک الی آخره
موکلات سه بار یا یک بار و اسم
یا جبر و موکل و از اسم اول
تا اسم آخر و در ابار و غیرت
کرت هفت بار

هر روز وقت سحر یا نیت
و وقت شروع کردن دعا یا نیت
یعنی یا صلیح الالباب یا آخر بخواند
هر روز وقت ابتدا او در
دوازده مرتبه اسم یا موکل
بخواند و وقت تمام شدن
مرتبه بخواند و هر بار ربط
و دعوت این طریق ظاهر آمده

یا هو اکیل حی سبحانک لا اله الا انت بارک کل شیء و وارثه

در ازقه در اتم بعد **جل اسم** و رقم برج که **فوس** است و رقم **۲۵۶۵**

ستاره که **شمس** و رقم نام خود که **سید محمد** است جمع بر چهار هزار **۹۲**

یکصد و بیست و سه میشود بخواند بخواند این اسم را که موافق کواکب است

عود و دار چینی است و کواکب موافق برج مذکور **مفتخری** است **۹۰**

عدد این برای تکمیل شرط ایط بخواند این اسم را در روز

شمس یا در عتس دعوت کند در دایره رنگ شمس که

زرد است کرده بر آن هفتاد و سه مرتبه بر آن

مصلحت فراز کرده اعداد مذکور بخواند بعد اتمام هفتاد و سه

اسم باره موکل مذکور بخواند و السلام **شر ایط کلی و جری**

اگر در همان روز که موقوفات تمام شود کلی جز در شروع کند

ف
برای تکمیل شرط ایط پس بر روز
اسم را در یکی یا جمل مرتب بخواند

5
حاجت غسل دود کانهائینت و اگر روز دیگر شروع کند غسل

دود کانهها بطریق مذکور بخار داسم را باره موکل یا همو اکیل

یا سائیل یا کله سائیل بجای سجانک تا آخره نود و نه کرت

باز هفتاد مرتبه درود بخواند بجزه به نیت **نصاب** هبل

و شش هزار بقره یا اوکیل **زکوات** هفتده هزار بجزه تا **حجب**
۶۶ ۱۷۰۰۰ ۵۰

عشر دویزار یا پندشست و پنج بجزه یا اوکی **مقل** شش
۶۰۰ ۴۶

صد بجزه یا افتتاح دور مد و در مجموع اسماء و عظام هبل و دیگر تبه
۴۸۹

بجزه یا معطی **بذل** هبل هزار بجزه یا وهاب **ختم** نوزده
۱۲۹ ۴۱۰۰۰ ۱۴ ۱۹۰۰۰

هزار بجزه یا نادیر **سریح** الاجابت یک لکه و سبت

بهار هزار و هفتصد و هشتاد و دو و این بریح الاجابت را

تا مادامیکه تواند ایام طاق اختیار کرده و صحت روز مره

متساوی بخوده بخواند و اگر حضرت از قنوت زیاده مانده از

در آخر روز همه را متصور تمام کند بوجه هفتاد و هشت

یا هو اکیل یا سائل یا کلصائل بحق سبحانک الی بخواند و

موت خواهد شد بمنه و کمال کرده **مقطعات** یا اله الاله

الرفیع جلالة طریق دو کانه جانچه بالانده کورد او بخوده بود از

غسل و دو کانه دو از مرتبه اسم را با موکلات بر جهاد هفت

مرتبه با موکلات کو کبها جانچه بالانده کور است خواند یا اسرائیل

یا ائیل یا ایلکطبا ائیل بحق سبحانک یا اله الی بخود و نه کوره

خوانده هفتاد مرتبه درود بخواند بوجه یا اسرائیل بحق یا اله

الی موافق ارقام حروف اسم و ارقام برج **اسد** و ارقام

کوکب زحل و ارقام اسم **سید محمد** جمع هر چهار یکدیگر از یکدیگر حاصل

۱۶۵ ۹۲ ۱۱۴

اینکه در این کتاب
در ارقام اسم و ارقام
برج اسد و ارقام
کوکب زحل و ارقام
اسم سید محمد جمع
هر چهار یکدیگر از
یکدیگر حاصل
۱۶۵ ۹۲ ۱۱۴

اینکه در این کتاب
در ارقام اسم و ارقام
برج اسد و ارقام
کوکب زحل و ارقام
اسم سید محمد جمع
هر چهار یکدیگر از
یکدیگر حاصل
۱۶۵ ۹۲ ۱۱۴

می شود بخواند و عدد کوب **شمس** که موافق برج اسد است برای تکمیل

شرایط بخواند و این اسم را در روز زحل یا در عتاش بخواند بعد

اتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند زود موثر خواهد شد (ع)

عنه شریط کلی و جزوی این اسم بدین طریق شروع کند تر:

غسل و دو کانه چنانچه بالا مذکور است نگاه دارد بده اسم را

باره موکل یا اسرافیل یا ائیل یا هکطائیل بحق

یا اله تا اخره نود و نه کرة خوانده هفتاد مرتبه در روز بخواند بعد

به نیت **نصاب** یا اله شروع کند **نصاب** بده یا و کل ۲۳۰۰۰

زکوت نه هزار بده یا **عشر** نیکه و شفت و پنج ۹۰۰۰

بده یا دلی **قفل** چهار صد بده یا **دور** در مجموع ۴۸۱

اسماء و عظام جهل و یک مرتبه بده یا **مطلی نزل** هفتاد هزار ۱۷۰۰۰

عشر این رقم باعتبار دیگر
نه صد و شصت و پنج است

بجده یا و ناب **ختم** شش هزار بجده یا نادیر **سر مع الاجابت**
۱۶ ۲۰ ۴۳۳۷۱

شست صد هزار و صد و هفتاد و یک ضابطه خواندن
سر مع الاجابت جناحی بالاند کور است نگاه باید داشت

بجده هفتاد مرتبه یا هر موکل یا اسرافیل یا ائیل یا یکتا

بجی یا ایل تا آخر بخوانند زود موثر خواهد شد **مقطعات**

یا رحمن کل شیء ویراجد یا رحمن بعد غسل و دو کمانها اسم

باموکلان بر جهاد و از ده مرتبه و هفت مرتبه باموکلان

ستاره یا جناحی بالاند کور است خوانده یا امواکیل

یا رایشل یا انقصعوا ائیل بجی یا رحمن الخ نود و نه

کرت بخواند و هفتاد مرتبه درود بخواند بجده یا امواکیل

بجی تا آخر بعد و جعل اسم و جعل برج عقرب و جعل ستاره زهره
۲۱۷ ۳۷۲ ۹۲

بجی تا آخر بعد و جعل اسم
در نه فصل اول بخواند

7
و جعل اسم نسیح محمد که جمع این هر چهار یکبار یا نسیح و مشتاد و چهار

میشود بخواند و باعتبار ریح مذکور ستاره مرتب است رقم این برای

تکمیل شرایط بخواند بعد تمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور

بخواند بخور این اسم خود و سندان سفید است و در روز زهره یا

ساعت شش شرایط این باید داد و السلام بعد شرایط کلی و جزوی

این اسم بر طریق بدیهه ترتیب غسل و دو کانا جانچه بالاند کور است

نگاه وارد بعهده اسم را باره موکل یا امواکیل یا ائیل

یا الفصعوائیل حتی یا رحمن الخ نود و نه کثرت خوانده هفتاد

مرتبه درود بخواند بعهده نصاب یا رحمن کند نیت نصاب

شانزده هزار بعهده یا اوکیل زکوات یا زده هزار بعهده

یا محبت عشر نصد و بیست بعهده یا اوکیل قفل یا نصد بعهده

یافتاح دور مد و مجموع اسماء عظام چهل و یک مرتبه بعد
۵۰۰ ۱۴۱

یا معطی بذک شانه زده هزار بعد یا و باب **ختم**
۱۶۰۰۰ ۱۶۰۰۰
علا

بعد یا لادی **سریح الاجابت** چهل و سه هزار و شصت و دو
۲۰ ۱۶۰۰۰ ۱۶۰۰۰

بنگاه و پنج ضابطه سریح الاجابت چنانچه بالا مذکور است

نگاه دارد بعد هفتاد مرتبه با سه موکل یا امواکیل یا ائیل

یا الفصیحوا ائیل کن یا رحمن تا آخر بخواند زود مشور خواهد شد

شرایط مقطعات یا واحد الباقی اول کل شیء و آنچه

بسته بود و بسته است
سند زینت کرده در نه
مصلحت دارد

بعد از غسل و دو کانه اسم را با سه موکلات بر جهاد و ارزه

مرتبه و هفت مرتبه با موکلات ستاره چنانچه بالا مذکور است

خوانده یا رفقا ائیل یا و ائیل یا دوز یا ائیل تجویز

رنگ ستاره مشرقی است
و باعتبار دیگر برج خورشید است
و ستاره بر دو وجه یعنی مشرقی
برین اعتبار جمع هر چهار یکبار

انست صد و هفت شش می شود آنچه بود و نه گرت بخواند بعد هفتاد مرتبه در روز بخواند

بعده یارفتماثل بحق یا واحد الباقی الخ بود **جمل اسم**

در قسم برج دلو و رقم ستاره **مشتری** و رقم اسم سید محمد کربین **۹۵** **۴۰**

جمع این هر چهار دو هزار چهار صد سی و چهار میشود بخواند و

باعتبار برج مذکور ستاره زحل است رقم این برای **۴۵**

تکمیل شرایط بخواند بخور این عود و شکر است و در روز

مشتری یا در غلش شرایط این اسم شروع کند و بعد تمام

اسم هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند و السلام

شرایط حرفی این اسم ترتیب غسل دو کانه خانی بالا

مذکور است بجا آورد بعد اسم را باره موکل یارفتماثل یا و ایل

یا دوز بایل نود و نه مرتبه خوانده و هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد بنیت نصاب شروع کند **نصاب** دو هزار چهار صد **۲۴۰۰**

بجده یا دیکل **زکوات** سه هزار و شش صد بجده یا مجیب
۴۶ ۳۶۰۰ ۵۵

عشر چهار هزار و دو صد بجده یا دوی **تقل** سه صد بجده یا قیاح
۴۲۰۰ ۳۰۰ ۴۸۹

دو صد و نود هزار بجده یا معط **بذل** هفت هزار بجده یا کما
۹۰۰۰ ۱۲۹ ۷۰۰۰

ختم یک هزار و دو صد بجده یا یادوی **سبع الاجابت**
۱۲۰۰ ۲۰ ۵۷ ۴۸۹ ۷

هفتاد و چهار هزار و چهار صد و پنجاه و هفت این را در ایام

طاق معین کرده هر روز متساوی عدد بخواند و زوزیر که

شروع کند هزار کثرت هزار کثرت با سور کاف تا اسم را هم

کرده بخواند و در آخر دعوت هزار کثرت با اسم فاکتضم کرده

بخواند بعبایت الله سریع الاجابت گردد بجده اکم را

بابه موکل مذکور بمقادیر مرتبه بخواند والسلام **مقطعات**

یا حلیم ذالانات فلا یواد له شی من خلقه بعد از غسل و دو کتا

از نوزاد اول نفتح لام و آخر
بسم خا کج زنه علم بد او معاد
صاحب عمل اظهار شد
مخفی نماند و اگر اول بفرماید
و آخر بفتح خا بخواند خلق
معتقد شوند و حکم او بر
عاری شود قاس و با خبر بر
زطر عامل از نذستی و محرو
اورد و شرد و ای زنگی

۹
که بالا مذکور است که از ده اسم را با همه موکلات بر جهاد و از ده

مرتبه و هفت مرتبه با موکلات ستار یا خوانده شود و نذره

باسم موکل یا تنکفیل یا حائیل یا ملز یا میل بحی یا حیم

تا آخر بخواند و هفتاد مرتبه در روز بخواند بعد یا تنکفیل

بحی یا حیم تا آخر دجل اسم ورقم برج قوس ورقم تناه

مشتی ورقم اسم محمد که جمع هر چهار سه هزار است صد

چهل و پنج و باعتبار دیگر برج دل است و ستاره موافق

برج زحل است عدد این ستاره برای تکمیل شرایط

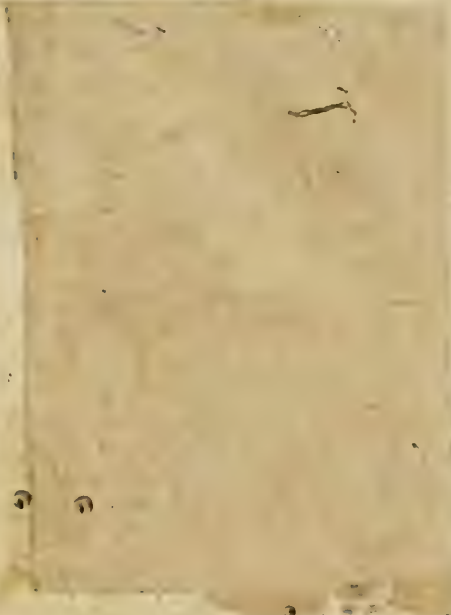
بخواند و بعد تمام هفتاد مرتبه اسم را با همه موکل مذکور

بخواند بخور این عود و شکر است و رنگ سندی است

و در روز مشتري یا در غیش شروع این بکنند و السلام

بسیار از این ده در تهر
برای

شرایط کلی و جزوی این اسم ترتیب غسل و دو کانه

چنانچه بالا مذکور است بجای آن بعد از اسم را با سه موکل

یا شکفیل یا حائیل یا ملزائیل **یا** یا حلیم تا آخر

نود و نه مرتبه خوانده مفیاد مرتبه در روز بخواند بعد از نیت

نصاب شروع کند **نصاب سی** هزار بعد یا وکیل

زکوات با تکرار هزار بعد یا بحسب **عشر** دو هزار
۱۵۰۰۰ ۳۶۳۹ ۵۵

شش صد و سی و نه بعد یا اولی **فصل** بعد یا قضا
۴۶۱ ۴۰ ۴۸۹

دو صد و در مجموع اسماء عظام چهل و یک مرتبه بعد یا
۱۴۱

یا معوی **بذل** سبت و شش هزار بعد یا وکیل
۲۶۰۰۰ ۱۲۹ ۱۴

ختم هر ده هزار بعد یا نادری **سریع الاحاطه**
۱۸۰۰۰ ۲۰ ۸۵۱۷۴

هشتاد هزار و یکصد و هفتاد و نه **ضابطه** خوانند
۸۵

سریح الاجابت جناح بالا مذکور است دیده عمل نماید
بعد اتمام هفتاد مرتبه باره موکل مذکور اسم را بخواند
زود موثر خواهد شد بمنه و کمال کرمه انش الله تعالی

مقطعات مار حیدر کل صریح و مکروب غیانه و

معاذة غسل و دو کانه جناح بالا مذکور است ادا نموده

بوده اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت

مرتبه با موکلات ستار یا خواننده باره موکل یا امواکل

یا رایشل یا مرز یا شل نود و نه مرتبه بخواند بوده هفتاد

مرتبه درود بخواند بوده یا مرز یا شل بحق یا رحیم تا آخر

بعد عمل اسم و جمل سیرج **سیرجان** و جمل ستاره **سیرجان**
۳۸۳۴   ۳۲   ۲۱۷

جمل نام سید محمد جمع هر چهار یکبار چهار صد و هفتاد و نه
۹۲

میشود بخواند و ستاره زحل که موافق خانه است برای
تکمیل عدد این بخواند و هیتة برج سرطان بزرگ مفید
لگاشنه در ته مصلا بدارد بخور این عود و بسندل سفید
در روز ربه یاد در عیش شروع این شراب بکند
و بعد اتمام مقدار مرتبه اسم را باره موکل مذکور بخواند
رود موثر خواهد شد عنده و کمال کرم **مقطعات**
یا صدی البرایا و معیدها بعد فانیها بقدرته
غسل و دو کانه جانچه بالا مذکور است کرده
بعده اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت
مرتبه یا موکلات ستاره خواند با موکل یا رویا
یا مائیل یا الموائیل بخت یا صدی البرایانا آفر

نودون کت بخواند بعد هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد بار و یا مثل کن یا مبدی البر ایانا آخر بعد

جمل اسم و جمل برج عقرب و جمل سناره شمس
۱۳۵۲   ۳۷۲   ۴۰۰

و از قام اسم سید محمد که جمع هر چهار دو هزار دو صد

بیت و شش میشود و عدد کوب مرغ که موافق عقرب است

عدد این برای تکمیل شرائط بخواند و این را در روز

شمس یا در عتاش شروع کند بعد اتمام هفتاد مرتبه

اسم بابیه موکل مذکور بخواند و بیت برج عقرب

برنگ زرد ساخته در ته مصلا به دارد و بخورد

این خود دار صینی است **کلی جزوی** ای اسم را

ترتیب غسل و دو کانه جنازه مالاند کور است بجا آرد

بوده اسم را مار موکل یا رویا میل یا ماییل یا امویل

کحی یا مبدی البر ایاما اخر نود و نه کت خوانده

مفاد درود بخواند بجزه به نیت نصاب شروع کند

نصاب سی و پنج هزار بجه یا وکیل زکوات

چهارده هزار بجه یا محجب **عشر** یک هزار و شصت و

مفاد و یک بجه یا وی **مقل** یا نصد بجه یا

یا فتاح **دور دور** مجموع اسماء و عظام جهل و بکتر

بجه یا معطی **بذل** بست و هفت هزار بجه

یا ولاب **ختم** هزده هزار بجه یا یادوی **سریع**

الاجابت هشتاد و هشت هزار و هشت

صد و نود و دو مرتبه بخواند نصاب خواندن

ط	و	ح	ز	ا	ج	ب
قلم	روح محفوظ	عرش	پیر	اہل بیت	چار بار	خدا رسول
مدینہ	کعبہ	زمین	ترشتہ	بج	اسمان	المیور اخر
اش	حس	غافر	گشت	دو رخ	بہت	خالق میکہ
کوه	عارت	کتاب	شہر	شب	شعب	روز دیو
وحش	ماہی	خران	برق	بہار	دیا	صورت گشت
جوہر	زبور	مار	کنج	دو	مور	شت طیور
لشمنہ	جرمنہ	زلفت	خسب	خسب	ارگنہ	ہفت کحل
اشتر	تصویر	عقار	مخون	غده	خسب	نباتات میوہ
حق	باطل	بازی	خوش	اسلم	ظروف	رنگ نعمت

صحفہ الدعوی

د	ا	ب	ح	ز	و	ح	ط	ب	ج	ا	د
خدا	بیت	خالق	روز	محو	شب	مغیش	نبات	رنگ			
رول	آخر	میکند	دیو	کنند	طیور	کحل	میوه	لغز			
چار	اسمان	بشت	شمع	دریا	مور	عطریات	خشم	ساز			
اهل	بیت	بیمه	دونه	شب	بهار	دو	آینه	ظروف			
بیر	فرشته	کنند	شهر	برق	کبچ	خبر	مخون	الگو			
عش	زمین	غدا	کتاب	اشراف	مار	خمس	اطعمه	قرش			
کریه	بیت	پری	باغ	خران	اعداد	لغز	عقرا	بازی			
موج	مخوف	کعبه	صن	عمارت	ماهی	زبور	چرمینه	تصویر			
قلم	درمنه	اسن	کوه	وحوش	جوهر	پشم	اشترا	حق			

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وآله واصحابه
 وعلوهم اجمعين
 بدانکه این رساله ایست مسمی بغالب و مغلوب که حکیم جهان
 وفیلوف دوران ارسطایس از برای سکندر در سوادیه بگرد
 نامه نوشته که بعضی از انعام تو بر من واجب است بران صورتی
 که کسی مثل آن نکرده باشد ادا نمایم و بعد از تامل بسیار قرار
 بان افتاد که آوردن غالب و مغلوب از وجه حساب محل وضع
 غریب کرده شود بتوفیق اله تعالی بر کاکه خود این میان دو
 معلوم کنند که غالب کدام است و مغلوب کدام از همه چیز مثل
 بادشاهان و عابدان و مستعدان و عمل متفرقان و شریکان
 و زن و ثور و خواج و غلام و دو خصم که نزد فاضی از در این
 حساب معلوم کنند اما باید که در حساب غلط گوایی نکنند نام آن
 دو کس را حساب کند بخت بخت طرح کند و بیند که غالب کدام

و اگر در جابوز باشند نام هر دو را حساب کنند و اگر خلاف
نام صاحب این را حساب کنند و اگر خواهی که مستقیلاً ترا معلوم
بودی بسمه از ماضی که در آرد علیه السلام است تا اکنون همچون
حساب کرین پس که چگونه راست می آید و صفحات این رسم
بر هفت باب است بتصویر مندر و دوم بتحریر نظم که کتاب ^{صیان} نصاب

اصل اولت بسم الله الرحمن الرحیم اب ج ده و ز
ح ط ی ک ل م ن س ع ت ص ق ر
ش ت یث یخ فی ض ظ غ ح جمل منظوم
بریز در صورت این ای هر بر در زجر دلکش محنت سفینای کبر
مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فاعلاتن بخوان ر بعد و این قطعه نصاب است
یکان شمار را بجز و و تا حلی پس از آنکه از کلمن بعضی عشر
و یک از قرئت تا ضبط بر ^{حالت} و در حساب جمل شده تمام استظهر

باب اول یکی با هست یکی غالب یکی با نیست یکی غالب یکی
با نشنش غلب یکی با بیج یکی غالب یکی با چهار یکی غلب
یکی با نشنش یکی غالب یکی با دو یکی یکی غالب یکی با یکی غالب
غالب **باب دوم** دو با هست دو غالب دو با نیست
غالب دو با نشنش دو غالب دو با بیج پنج غالب دو با چهار

اولی

دو غالب دو با هم سه غالب دو با دو طالب غالب **باب سیم**
سه با هفت هفت غالب سه با هفت سه غالب سه با هفت هفت غالب

سه با پنج سه غالب سه با چهار چهار غالب سه طالب غالب

باب چهارم چهار با هفت چهار غالب جار با هفت هفت غالب

چار با هفت چار غالب جار با پنج پنج غالب چار با چار طالب

باب پنجم پنج با هفت پنج غالب پنج با هفت هفت غالب پنج با هفت

پنج غالب پنج با پنج طالب غالب **باب ششم** هفت با هفت هفت غالب

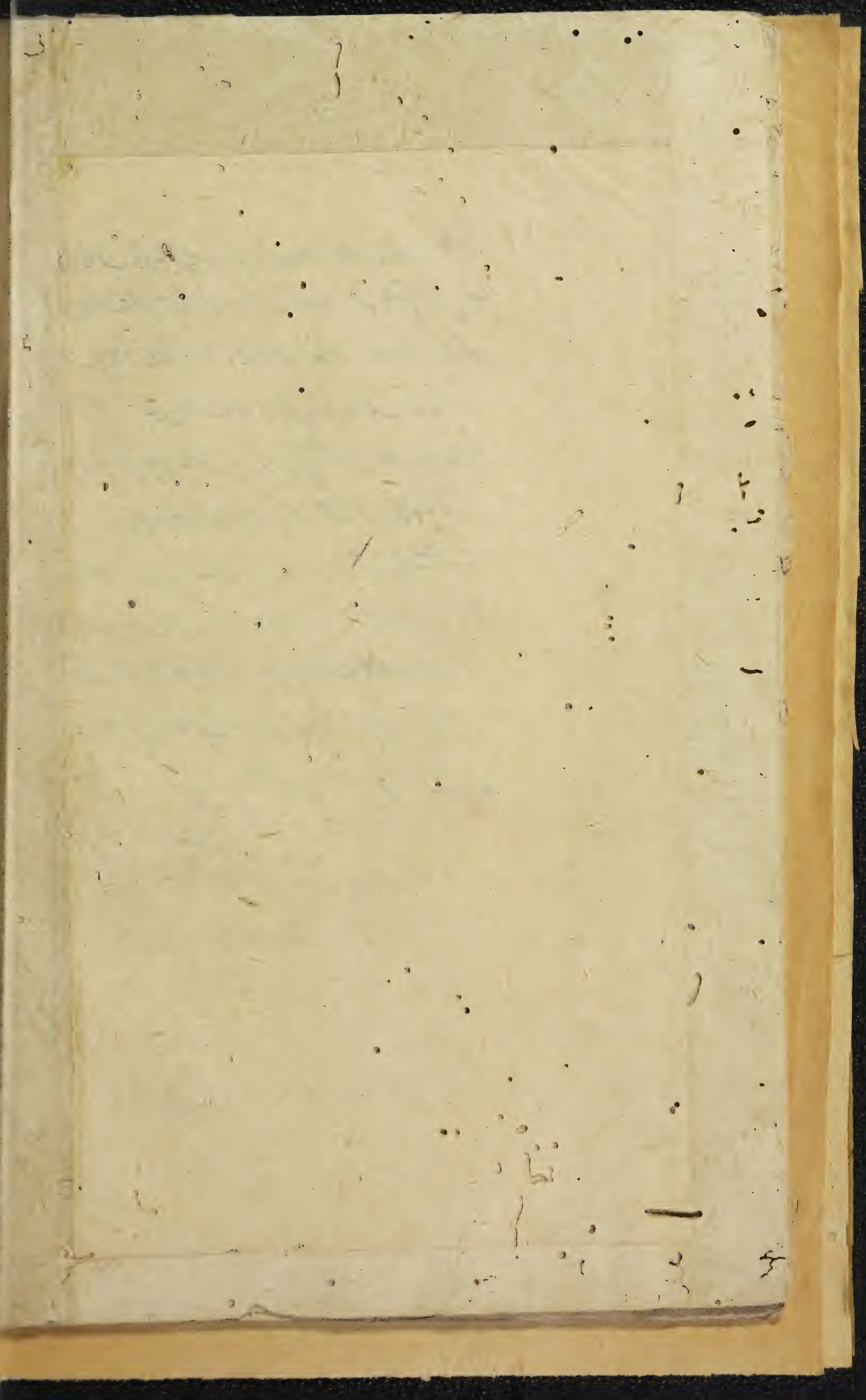
هفت با هفت هفت غالب هفت با هفت طالب غالب **باب هفتم**

هفت با هفت طالب غالب نام **باب هشتم**

حظ کلین سعفص قرنت

تخذ صطغ

15

[Faint, illegible handwritten text in Arabic script]

[Faint, illegible handwritten text at the bottom of the page]

بسم الله الرحمن الرحيم
و به ستمین

بسم الله الرحمن الرحيم
و به ستمین
بسم الله الرحمن الرحيم
و به ستمین

و به ستمین
بسم الله الرحمن الرحيم
و به ستمین

و به ستمین
بسم الله الرحمن الرحيم
و به ستمین

و به ستمین
بسم الله الرحمن الرحيم
و به ستمین

و به ستمین
بسم الله الرحمن الرحيم
و به ستمین

و به ستمین
بسم الله الرحمن الرحيم
و به ستمین

و به ستمین
بسم الله الرحمن الرحيم
و به ستمین

و به ستمین
بسم الله الرحمن الرحيم
و به ستمین

16
و ان است جوگیان از طرف حجره و در سنگ بر سید اسکونت دارند حرکت این

بسم و این ایشان است کاملان آن گروه از استکمال نفس در هوا پرواز کنند و بر روی

و امراض جسمانی را بی استعمال ادویه علاج کنند در کتاب تاریخ و ادویات که علماء انطاکیه

تشریح حضرت آدم علیه السلام درست کنند و میگویند که چون حضرت آدم از بهشت بر زمین

شده و گوه سرانیدت ابقدم شریف که اختیاری است آن ابوالدبار بدین طریق بود بر تقدیر این

که تعلق بدین انسان دارد و با نور خارج محتاج نیست و اگر شخصی چند روز بوقت عادی

در زمین مسطور است بشغل آن برود از بی مزه کلفی و احتمال ریحی و منقعی حکماست

و در بانه و بصوب جوان بلبل و لیکن روزی گیری و بیاس نفاس مقید بودن شرط است

در صفت اول در صورت دم و خواص نفاس بدانکه هر در اصطلاح اینطایفه غوث است و شمس

بسی را در و پرده است پس نفی که از سوراخ جیب بینی آید بقرن مشوب بود چه در بدن سردی

خاصیت ماه سود است و و می که از سوراخ راست بینی آید با فای مشوب بود چه در

بر مثال مزاج افواج چون سحر حکما معتقد است که مزاج زمان در اصل خلقت سرد و تر است و

مزاج مردان گرم و خشک یکن که وجه تسمیه شمش نیکر و قمر محبت همین بوده باشد و گفته اند

که هر کس وز سر و سینه بخورده و شبها نفس قمری و در روزها نفس شمش جاری دارد و در ^{کمال}

کرد و در طریق گردانیدن نفس از طرفی بطرفی دیگر است که مشبه اگر دم از جانب چپ ^{روان}

که بسوی راست آید بر پهلو چپ نعلبند و ساعتی صبر کند از جانب راست جاری خواهد شد ^{و اگر}

که از جانب راست بجانب چپ آید بر پهلو راست دراز کشد پس اگر نفس شمش جاری باشد ^{بامور}

بر دامن نسل زدن و فریب دادن و عقد اللسان و اعمال شکر و عداوت و مفسدات ^{و روز}

و تصرف نمودن در دلهای بزرگ بود و همچنین در هنگام حیات و عذر و قمار و زود شستن و غسل ^{و طهارت}

خوردن و بیانشرت با زمان و خرید و فروخت و بیم و ترس و نترسیدن نفس شمش ^{و در}

نفس قمری جاری بود نکار همی ملایم شروع نمودن مانند طلب محبت و استعمال ادویه مقوی ^و

عمل قلزات و شغل باطن و تصفیه قلب و روان شدن و خیرات کردن و ترویج و پیش ^{و صلح}

17
و صلح با عدا و در آمدن در خانه نوسندیده و مبارک بود اگر کسی از امور مذکوره سوال کند نفس
جاری باشد هم یک بود و نفع اندر نفس که جاری باشد خواه نیت خواه قری یا بی نیت ^{بسیار کرده}
روان شدن نجات سودمند بود و دقیقه نامه در احکام محاربات اگر دو کس اراده ^{میتواند} معاند
آمده از فتح خود بپرسند اگر سایل اول در جهتی آمده باشد که نفس از آن جهت روان بود باید گفت
فتح نخواهد شد و دومی اگر از آن جهت که نفس جاری نباشد آمده باشد باید گفت که فتح ^{خواهد}
و همچنین اگر شخصی از جانب دگر رسد که فتح کدام یکی از آنها خواهد بود نام بردام را که اول ^{برده}
فتح کند بشرطیکه سایل در جهت نفس جاری باشد و اگر نام برده باشد و سایل ^{در جهتی}
گوید که در آن جهت نفس جاری نباشد آن فتح کند و اگر نام برده باشد در جهت خانی نامس ^{زبان}
آورده نیت باید اگر در هنگام جنگ نفس قمری از استهالی یعنی مقیم جاری بود فتح کند و باید که
استهالی همان وقت جنگ کند که نفس قمری او جاری بود و جانی یعنی آئینه و وقتی ^{بجنگ}
بروزد که نفس سمسی او جاری باشد که بر این فتح کند و دستور خیانست که نفس جاری ^{بکام}
جنگ از معاندی بمن بر تاقه و جانب خانی در مقابل استهالی جنگ کند و چون بدین قاعده عمل نماید

برایه دشمن مغلوب و دیکه مستود حکمای نندفند که درین حکم اعدای شک و شبهه و اگر

خواهد که بر دشمن حربه اندازد جانب خالی را در مقابل دشمن داشته حربه افکند و چون دشمن بر سر

بیاید و خواهد که حربه افکند باید که نفس جاری در مقابل او در دو یا مجروح نکند و اگر مجروح کرد

نیاید و اگر نفس قمری از استهائی جاری بود و استهائی در جانب مشرق یا شمال جانی

استهائی فتح کند و اگر نفس شمسی جانی جاری و جانی در جنوب و یا جنوب استهائی باشد جانی

و چون نفس قمری جاری بود که قمر را مقابل با چپ داشته حک کند و اگر نفس شمسی جاری

باید که افاب را در پست یا جانب راست گرفته حک کند و طرفار و در ضابطه در بافس

جانست که چون قمر در سنبله آتسی بود که آن حمل و سه و قوس است مشرقی بود و اگر سنبله

باشد که آن تور و سنبله و جدی است قمر جنوبی بود و اگر در سنبله با وی که خورا و میزان

باشد قمر مغربی بود و اگر در سنبله الی که سرطان و عقرب و حوت است باشد قمر شمالی بود و

فی الشمس و معه ناله در علاج امراض اگر شخصی ماده حرارت بر بدن مستولی کرد و خواهد

صفراوی و دومی و خواهد بر قسم حرارتی که باشد مسل صداع و غیره علاج است که سورا

راست بینی را یک شب از یازده تا ده بعد از آن حرارت با سینه کند و سوز و خیا ^{۱۸}
و م از اجبت بیرون نتوان رفت البته حرارت نقصان پذیرد بلکه رایل کرده و این عمل مکرر
رسیده و همچنین در سبامی بلغمی و سوار و کی یا غلبه رطوبت و پروت و سوز ^{از آن} ^{سازد}
تشنه های ناید و اگر گوشش بوزه خورد آب و جوی از دست سازد که نشه نفس قمری ^{و روزها}
نفس قمری کلفت و نف جاری مانده باشد اصلا بیماری و تفریز مزاج او راه نیاید ^{و از}
بسیاری و سستی اعضا و لوازم آن محفوظ باشد و مصداق این سخن مشاهده حال جوکیان است
عوارض و بدین استقامت افند و اکثر عمر در از یابند و طعام را البته در نفس ستمش تا اول ^{می}
سرع انقضای و کثر النفع باشد و در نفس قمری بر عکس آن بود چون کسی را زرد تنه و یا مار و یا گرم ^{و یا}
و یکی از حیوانات بود که گریه باشد اگر در زردش دم بجوشی که نکور شد در سینه تا اثر آن ^{بماطل}
شود و اگر در زردش نادر باشد که فی الحال نفس قمری جاری است و در از سستی تمام نکند ^{تا}
که اطمینانند رود و در بدین تاثیر ناید و اگر مانند کی سفر روی دید با حزن و آید و غرض کرده
و یا غشی افند نفس قمری جاری ساختن علامتی تمام بود باید دانست که در نفس قمری مباشرت

بناشت کردن با زمان بهتر بود چه در صورت ضعف و سستی کمتر افتد و امکان زیاد شود
و اگر زن حامله رود اغلب که پسزاید و در نفس قمری بخلاف این بود اگر در حال بناشت از
جایی که نفس جاری باشد خواه سمنشی خواه قمری سوای بیرونی را بخورد درش و از این باشد
و از جانب خالی ارسان نماید و باز از همان جانب که جاری بود نکند و از طرف خالی براد و امس
زیاده آرد و چون این عمل تدریج نماید بجایی رسد که اختیار بداند چنانچه تا نخواهد از محل
جدالت شود قافم و قفیه رابعه و در میان خواهد متفرقه اگر سائل از سوی نفس جاری آمده سودا
از هر چه پرسیده باشد خواه خیر خواه شر باید کیف که بر اینه واقع شود و اگر از جانب نفس خالی
پرسد بر عکس این بود و اگر سائل در مقابل مسؤل عنه و یا از بالای او مثل نشست یا دم مانند
باشد و یا از جانب بود درین صورتها او را جب باید شمرود و در آن هنگام نفس قمری جاری
از هر چه سوال کرده باشد نیک باید و اگر از دست راست یا چپ است و یا در محل چپ
در صورتها سائل را در حالت دست راست باید نکاست و در آن حال اگر نفس سمنشی جاری
از هر همی که پرسیده باشد نیک بود و بر عکس این صورتهایتی بدو در طریق دیگر سائل

سوال اگر از جانب نفس سمنشی بود حروف عبارت سوال اورا باید شمرد اگر طاقست مهم او براید و اگر
 است بر خلاف آن بود و همچنین اگر سایل در جانب نفس قمری باشد حروف سوال اورا ملاحظه کند
 رواج است سبب بود و اگر طاقست بر عکس صورت اول باشد و چون سخن از حقیقت عالمه برسد
 جانب نفس جاری برسد باشد باید گفت که پس خواهد شد و اگر از طرف نفس حالی برسد و خرسود
 اگر در وقتی برسد که هر دو نفس جاری باشد باید گفت که تو امان شود از ذکر و انشی و اگر در هنگامی
 کند که نفس از یکی جانب منتقل کرده و از جانب دوم شروع نموده باشد اسقاط حاصل شود ^{و نفی}
 نفس سمنشی بر حاجت که از سداطن و ارباب برود خواهد رو کرد و اما بسیاری ^{این غلط} مداومت
 پریشانی خاطر و نامرادی بود و شروع نمودن در کارها در نفس قمری مبارک شود و هر معصودند ^{کردار}
 نبوی حاصل شود و اگر سایل از جانب است آمده از غایبی سوال کند و نفس سمنشی جاری ^{بود}
 غایب است باز آید و اگر از جانب سبب آید و نفس قمری بود نیز بد است و لیکن اگر از جانب ^{جانب}
 و نفس است جاری بود و دلیل بر بیماری و مرگ غایب بود و در کتب معتبره این علامه
 که چون وقت صبح از خواب بیدار شود نفس خود را ملاحظه نماید که با کوب از روز در گذر و تانیت

موافقت در روایه اگر موافق باشد یا تلباس موافق تواند کرد و در آن روز بسیار و مانی روی نماید
 و آن بر دو قسم بود اول آنکه هم گویا باشد و هم نفس مع از جانب راست بود و دوم آنکه در دو
 مونت باشند بر هر دو تقدیر باید که قدم را از جهت که نفس جاری باشد سه مرتبه پیش کرده بر زمین
 و اگر گویا نبوده و نفس با لیدر مخالف باشد از روز نیک باشد اما هم در موافق گویا روز بر زمین
 از گویا نبود اول قدم را بر زمین نهد و الا قدم چپ بعدوی که نکوشد و دیگر و تانیت
 گویا بر صورت است زحل مونت مشتری اندر مرتبه اندر سمت دیگر از هر مونت عطار و
 قمر مونت و دیگر و تانیت ایام بدین تقاس است که شنبه مونت یکشنبه دیگر و دوشنبه مونت سهشنبه

چهارشنبه خشتی پنجشنبه در حج مونت باشد والله اعلم بحقیقه الحال

بسم الله الرحمن الرحيم و به استعین

بسم الله الرحمن الرحيم و به استعین
 الله المحمد و بلسون صلواته چون تو خواب و آیه نقل سلیم فکرم است و بکس از آنجا
 این علوم عمت نزد اولیا و انبیاء و حکما معبر بوده و علماء در شرح و تفصیل آن کتب متدا
 بر روی کار آورده اند شمه از آن تقریب سخن در مطالبی مقدمه و چند عنوان

و من الله

و من الله تشر الامور مقدمه علم بغير عبارت است از معرفت احوال خوابها و نيف احكام ان وان

علمی شریف است و معجزه یوسف صدیق علی بنساره علیه السلام بوده و حضرت یوسف از او بر بر

ملک بنا و جانشینش عیسی کانه تعالی در قران مجید از وی حکایت فرموده فی قوله تعالی رب ایتسی

من الملک و علمت من تاویل الاحادیث و شرح ان جائز باید در نیمه اراد و نتوان کرد

عنوان اول در حقیقت خواب و شرایط صحت و اسباب آن بداند که روح حیوانی تا در تمام ظاهر

بدن است اعضا در حرکت باشد و بیداری عبارت از آن باشد و چون ان بخار لطف متوجه

باطن شود در خواب ظاهر تعلق راه یابد و خواب عبارت از ارت و سبب ان اشاء ^{در خواب}

یا بواسطه ان بود که نفس ناطق تعلق عواس ظاهره بروحانیات متصل شود ^{مطلع} و در بعضی

سبب انکه قوه متخیله تحت اشتیاق آن بگری یا از تمام آن بقوت چیزی در وقت بیدار

تواند صورتی کرده باشد و محافظه سپرده و چون در بیداری بسیار استعمال جوهر ^{ظهور الصور}

اورا میسینده بود و وقت خواب بر او ظاهر کرد و یا بواسطه آنکه مزاج روح متعین شده باشد

بلی از احتیاط از بیدار شدن مستولی گشته و قوت متخیله تابع او گردیده و در غایت اوقات

رویا حکم ان خلط الفان افندتلا اگر غلبه حرارت بود اس سبب و اگر برودت متولی بود بر
ورود و اگر رطوبت باران وسیل و درینا و دریا و اگر سبب کوه و سنگ و پریدن در هوا
و مانند ان درین اقسام بحرف اول اعتبار ندارد و دو قسم اخر را حکم سبب فراج شناسن
اصغات و اعلام شمارند اما قسم اول بدو نوع بود یکی صریح که تبا و نل احتیاج ندارد و این
رحمت الهی بود که بوقت فرودمانندگی بیده را بدان هدایت کند دوم آنکه صریح نباشد و تبا و نل
و خوابهای انبیا و اولیاء و حکماء کامل بیشتر این دو قسم بود چه در اینجا اصغات اعلام
چنانچه در حدیث سرف ار دست رویار المومن جرم است و این چنین خبر اس انسوه و در
آمده که شرا یطی صحت رویا است که فراج بنیده از جاوده اعتدال منحرف نباشد و بر طهارت
خواب پہلوی راست بر تیر بند و خوابیکه در اول بهار و اعتدال نسل و نهار بنیده بصحت
و باید که خواب را با کسی گوید که دوست و عاقل و سلیکوزده بود زیرا که سبب تو او سبب
اگر کسی واقف بکروه بنید بهتر است که با کسی اظهارش نکند و چون بدار شود در ان پہلو
و ابی بن سبب دارد و نمود و اتیه الکرسی بخواند و گوید خیر لنا و شلاعہ اینا و چون روز شود

صدده

و بعد عا و عبادت کثرت عنوان دوم در دیدن تجلیات ایزدی و روحانیات و انبیا و اولیاء

و ملک شیاطین و دوزخ و مانند آن اگر کسی خواب ببیند که نور حق تعالی بر او کجی

کرد کار او در دنیا بیکسو شود و در آن موقع که این خواب ببیند عدل و انصاف و فراخی

پدید آید و اگر مردی مقیم بسند که حق با او حساب میکند شادی با او رسد و اگر مسافر بسند

و خوشدلی بماند باز آید و اگر در خواب ساجات کند نام او در دنیا بزرگ

موت ملک کرد و اگر بسند که حق تعالی از او اعراض کرد او را از گناه نوبه باید کرد و اگر

موت تازه ردی و فرخاک بسند قدر و منزلت باید و طریق علم حقیقت بروی

و از آفات ایمن باشد و از بیماری شقا بد و از غم و اندوه بیرون آید و اگر ترس بود بسند معامله بر سر

ببیند که بالذات موت خصوصت میکند احبش نزدیک رسیده باشد و حکم عام و مسکن برقیبا

و اگر بسند که فرستکان از اطراف و جوارش در خانه او می آیند خانه را از دردوان نگاه میدارند و درین

انبیاء و اولیاء در صورت نشاسته و پس حصول جاه و منزلت بود و اگر خصمان بسند بر خلاف این

باشد و دیدن صحابه و اولیاء آن خیر برکت باشد اگر با و شاه را خواب ببیند که در مجلسی

یا در سرانی غیر شکاف رود آمد در آن موضع زیان و آفت رسد مگر بجائی که آمدن او در آنجا
غریب بود و دلیل دولت و راحت بود و حکم دیدن و بود خواب همان شب که در نوشته بیان شد
اگر بیند که در بیست است و از میوه آن تناول میکند عالم شود و از علم بر خوراری و کرامت یابد
اگر در روز میند و میند متدین باشد از جمله معاصی باز آید و اگر از اهل دنیا است سفوراز
و اگر بیند که از دوزخ بیرون می آید دلیل درین داری و باز آمدن از سفر بود و اگر بیند که
برنج گرفتار است آن رنج و سخت دنیا بود اگر قیامت بیند دلیل پادشاه بود در آن
عنوان سوم در دیدن انسان و اعضای آن دیدن کودک خرد اگر معروف باشد دلیل
بود و اگر او را در بر گرفته باشد مدبر ملک شود و اما اگر کودک مجهول باشد دلیل غم و اندوه بود
و دیدن دختر و خواب نیت و راحت بود و نیز که خریدن یا فتنه مقصود بود اگر غلامی را
خود را بیند که مانع باشد از ادوی باید و اگر مرد جوان مجهول او خواب بیند او را در نوم
زن جوان خوش رومال و نوشاوی است و زن بک تجارت نمودند یا ضایع برومند
و نیا باشد اگر او را بهشت نیکو و حلاوت بیند کار او منظام کشد و اگر ترس رود بیند و معاصر

زفر

زحمت کش اگر مردی شکر می بیند که موی سیاه او سپید شود موی بر او سفید شود و اگر ببیند
 که از تن او جدا شد از موی جدا ماند اگر بر خود را بزرگ ببیند بزرگی و جاه باید و اگر کوچک
 ببیند از مرتبه بقیه افزونی و درازی موی برای جوانان و زنان و شکر بیان دلیل افزونی
 و درازی عمر بود و دیگر آنرا اندیشه و تردد خاطر و اگر ببیند که موی او سپید شد یا نماند بگذارد
 و از قرض خلاص باید و اگر ببیند که موی او میرشد شوهرش طلاق دهد اگر مردی موی
 را بریده ببیند بار دیگر فرزند تراید اگر سحقی بر روی خود غبار ببیند و لیس بود و اگر ببیند
 از پیشانی او چیزی برآمده است علامت فرزند باشد و اگر ببیند که چشمی در دست او مال
 باید اما تاریکی چشم خود در خواب دیدن یا روشنی بود در بین دنیا یا بیماری فرزند محبوب
 یا تم سفید باشد و خود را ناپیدا در خواب ببیند آن سفر ترک باید کرد و اگر رود دست نکند باز ناید و اگر
 که سینه در چشم می کشد در اصلاح کار دین نوشت و در چشم مردم عزیز زد و در دست
 نشان حصول مال بود و موی خود از حد زباده دیدن علامت جاه و مال و عمر و فرزند بود
 برعکس آن بود اگر زبان را بچیزی بسته ببیند و یا از دهان برآمده دلیل آفت و رنج باشد

مال

خود

زین

نقد

و اگر

ببیند

دیدن

نقصان

نقصان

اگر سینه دندان خود بقوت بر مسکه نشان قطع رحم باشد و دندان از طلا ویدن دلیل بار
بود و از لثه یا از تر و عرقه نشان مفت و زبان مال شده اما مشاهده دندان از خوب
اینکه موم دلیل وفات بود اگر کسی سینه که گوش از شد و خوش می رود یا زن را طلاق دهد
و اگر گوش پاک کند سخنان مرغوب در بیداری نشود و اگر خوشی را اگر سینه نقصان
دین باشد و دیدن ریش علامت عروجه و نعت بود و زیادتی آن عزیمت باشد مگر آنکه
از ناف بگذرد که آن علامت دام و اندیشه بود و نقصان ریش عکس آن از زنی
بارش سینه اگر شورش غایب بود بازاید و اگر حاضر بود غایب شود و اگر سینه بود شور کند
استن بود پس زاید و اگر پری دارد مهر قیده شود از کودک تا ماه خود را بار
بینه پیش از بلوغ بمیرد سینه ریش جاه و حرمت باشد و سیاهی غرو جمال دیدن دلیل
برادر یا شریک یازن باشد و زیادتی در آن زیادتی مساوت بود از اینجا عیوش قطع
حضورت بود با ایشان یا دست از معصیت بستن اگر مردی است خود را در نکار سینه
معنی رنج کشد و زنا را میکند بود سینه اگر فراخ سینه دلیل جو آمدی بود و اگر نکار

نشان نخل کمر اهل بیتان و یل زین و دختر بود شکم مال و مرز و قسده و می
 شدن شکم از اسما و روده علامت جدا شدن از او بار سنگی و دل حرص بر دنیا کی
 نخل در دین آختر مال و متاع خانه جار و زین باشد کلیه خدمتکار و معتمد بود و سوده برادران
 پیروزن باشد دل تدبیر کننده کار بود بخت کسی بود که استظار بدو باشد اگر شخصی
 بریده بیند از عمل معزول کرد و یا فرزندی را وفات رسد و چون زنی بنده ذکر دارد اگر
 آستین باشد پسرزاید و آن پسر مهمتری باید و اگر آستین بنیاد رزبار کند و رانوار قوی
 دلیل زیادتی قدرت باشد در طلب محبت و اگر صوف بند بر عکس آن و ران سابق نمود
 بود هر چه از اوقات در دراز تر بند عمر دراز تر باشد و اگر محبت خسته تر و صوف آن خندان
 اگر کعب خود را افاده یا شکسته بیند در هیچ نصیبت افند قدم علامت نیست و مال
 اگر زنی خود را چنان نفس بند بکنای هر بزرگ متبلا کرد و اگر بیند که از آن پاک عمل
 از نگاه بیرون آید اگر بیند که زنی بول میکند علامت افراط شهوت او باشد شخصی از این
 که از علمای فن تعبیر بود برسد که در خواب دیدم که زنی از خاندان من در پیش من بود

من جام شیر بوداوم نگاه جام سیدی و بنیادی بر خاستی تا بول کند این برین گفت این

زینت دست و صلاح و بر و میل دارد او را بنام آورده اند و تقصیر کرد همچنان بود و در آن

که ملی از ملوک بنی امیه بود شبی خواب دید که در محراب بول کرد از سعید بن جبیر که در علم و مهارت

تمام دست بر سینه کف فرزند تو حلف شونند پس همچنان شد که بعضی از فرزندان او سلطت

اگر کسی خواب ببیند که از نایزه او خون بر می آید فرزند او در شکم مادر هلاک شود عنوان

در بیان تصرفات انسان و غیر آن نخته کردن از گناه بیرون آمدن بود و سوال محسن ^{عقل کردن}

حاجت رواندن و از زنده به عزم بیرون آمدن با حضور ساخن دلیل امانت و بیم ح ^{از عزم}

بود اگر سب که رک از طول شنکافند کوفه عا ط شود و اگر به بیسای شنکافند بلی از زون آن ^{او مرد}

اگر باری خواب ببیند در کار عبادت خلل افتد و اگر عزم سفر دارد باطل کرد در استن در خواب ^{دلیل}

بود و خندیدن عزم ارد اما اگر بواسطه شلفگی بود علامت نشارت بود دست و گردن ^{آوردن}

یا در کنار زخم مرده و دلیل عمر دراز باشد و اگر بیمار مرده را در کنار کبر و نیک شود و اگر زن ^{محول}

را در کنار کبر و مقصودی که دارد بر آید بود و ادن و دست کردن نر زمین ^{محل}

زینت

بند که دشمن گرفت یا بوی داد و سهمی از میان بر خرد و شرطی و نزد باختر کارهای باطل بود
 و اگر بند که مرد شمشیر یا بکد که خب می کنند در این شهر محظوظ افتد یا طوفان رسد و اگر بند که
 با پادشاه جنگ می کند فراخی نموت بود نامه خواندن رسیدن خبرهای خوش بود و یافتن میراث
 و یا کسب کردن مال حلال و اگر نامه خواند و معنی آن نداند در کاری افتد که محتاج به اجابت ^{شود}
 و کتاب را نیز همین تو بود برده خریدن شادی بود و در فرض عدم از تحف و هدایا بر چه ^{بسیار}
 پسندیده بود در خواب نیز مبارک باشد با پای تو قن نشان مهربت است اما اگر بارود و سرد ^{بود}
 بقریش سجنهای بد و باطل اگر با زنی مجهول صحبت کند و اثر شهوت در ظاهر دیداید منفعتی ^{و اگر} باید
 با زنی معروفه صحبت کند یا آن معروفه از زن خود داند اهل بیت آن زن از منفعت ^{باید}
 و اگر بند که زن را طلاق داد تو کنزی باید اگر بند که با مردی مجهول صحبت میکند منفعت ^{باید}
 و اگر از مشایخ بود مقصودی که از او قطع امید بود بیاید چون بند که زنی نکاح در آورد ^{تقدیر}
 آن زن دوت و قوت باید و اگر بند که بکارت رسد مقصود رسد و اگر زنی با زنی صحبت ^{کنند}
 اسرار و احوال او واقف گردد اگر با همینه معروف صحبت کند از کسیکه استحقاق نداشت ^{باید}
 نکونی نماید اگر همینه مجهول باشد بر دشمن طغیاید چون کسی بنده که او را بند کردند از عزم

سفر داران بازمانده و اگر متدین باشد در کارش مستقیم شود و یا زنی کند زنجیر و غل و غیر
نیک باشد و اگر بنده دست او را بگردن بسته اند از معاصی باز استیج جرات و درین
دین
و سیل حصول مال بود و اگر خون از جراحت روان بود منوقت باید و اگر بنده که او را در
کشتن عمر دراز
باید و چون بنده که او را گردن زدند و سر از تن جدا شد اگر بیمار شد شفا یابد و اگر او را دم دارد
و یا حج کند و اگر بنده که سر بریده در دست دارد هزار دینار باید بردار کشیدن و سیل بزرگی باشد
اگر بنده که با مرده صحبت می کند حاجت تمام و کمال بر آید و اگر بنده که مرده در جابه خواب می خفت
عمر دراز یابد و اگر مرده خیزی بدود منوقت باید و با مرده بر خوان بستن طعام خوردن نیک بود
عوسمی در خواب دیدن دلیل ماتم بود دست شستن نو میدی بود از کار ناخال کردن خصوصت
نخوشان قرآن خواندن انتشار امارت و امان عدل و انصاف بود و اگر بنده مصحف مسویه حکایت
دوین و دنیا با هم جمع کند و اگر مصحف بدود بند بر کاره واقف شود و اگر بنده که بانگ نماز مسکوب
نه در وقت بانگ دلیل جور و ظلم بود و اگر بنده که اوراق مصحف مسجود و حلبش نزدیک رسیده
است اگر نماز با شرایط و ارکان سجای آورد خفت و امن شده از آفات و مقصود دارد
باید و اگر بنده نماز تطهارت میخواند یا در موضعی که نه محل نماز با یا قبله بر او خسته کرد

از در حدیث

انکس در حاتمهای خود متحرک رود و سواری بدان رسد روزه و این خصیست از افات
 دنیا و باز ایستادن از کارهای ناشایسته زکاة و اذن نام نیک حاصل کردن ^{چون گذارد}
 مقصود یافتن همه حال قربان کردن از غم و اندیشه فرح یافتن و ارزنی نیک که قربان ^{مکنند}
 فرزند می شناسد آرد و اگر بنده بنده از اوی باید بیمار بند شفا حاصل آید ^{مجلس}
 عنوان پنجم در دیدن جانوران آب و ولایت و دولت بود وزن نیرش و اگر خود ^{بود}
 برابر سوار بند دولت بی اندازه باید اگر آب سیاه بند و لیل ولایت و ^{سیادت}
 و کمیت زیادتی فرح و شهب اصلاح نمود دنیا و سمند یار زده علامت بیماری ^{باید}
 لیکن اندک و ابلق و لیل مشهور کستن و اشهب رفابت در کار با و اگر سمند که استر ^{تا او}
 سوار است ^{باید} در از یاید و اگر بر استر شخصی و لکر سوار شود بازن انکس خیانست کند اگر خرنی ^{باید}
 از نخت خود تنفوت یاید و اگر خرنی را بر نشت کیر و از طالع بد و یاید اگر سمند بر ستری ^{سوار}
 و لیل سفر باشد و اگر سمند که استران بسیار دارد و لیل ولایت بود و اگر سمند که استران ^{عقب}

از عقب او می آید از بلای احتیاط باید کرد چون کاوی بند بازنده فریبی و سنگوی ان
در ان سال منفوت باید و تعمیر فراموشی و سنگی سال فریبی و لاغری کاوی بود و اگر سینه کاوان
رزد و شرح بار بر نهاده بی خداوند در شهری یا وی می مردند و در ان موضع بسیار ^{افند و ار} بی
بند کوسفند ان بسیار نگاه میدارد و فرمانده جامع شود و دیگر بهایم نرسیم حکم دارد ^{اسو}
و لیل کنیز بود و خرگوش زنی باشد که الفت بگرداگر کسی در خواب خود را در شب بیل ^{سوار}
مخدول شود و اگر در روز سندن را طلاق دهد اگر شیر از امه خود بند برود ^{باید}
و اگر سخن از شیر صوم طوف بود و یافتن مقصود و خوک علامت مردی حرام خوردت و سگ ^{بصوف و}
بانگ او سخن فرومایگان چون سینه که سگ جامه او ببرد یا بگریز خصومتی باشد از سخن ^{نکره}
نشان در دبا شد و لیکن اگر سینه که گریه یا خبری از او میخورد در چه از ان سخن ^{نیز و کی}
بازاید و اگر سینه که گریه او را میگرد یا منی شبه بار شود را سوسه سخن حکم دارد اگر سینه ^{سوسه}
طعام او یا خبری که با او تعلق دارد میخورد و لیل نقصان عمر بود بزرگ باد شاه ظالم نصاری ^{زن}
زشت رو باه خویش مکار و فرسیده اگر سینه که بار و باه بازی سبکد زنی را که دوست ^{در}
بند

باشد باید کشف مردی عالم باشد مار و شمشیر بود و نهان آنچه پدید بود و ضعیف شد و سپاه قوی
 اما اگر بارانها و طوفانها و بادهای باکنجی باید اگر باران بسیار منها و خود سدر دار
 شود و اگر سید که ماری از سقف خانه فرود افتاد از باد شاه برنجی باورسد و مار از در
 خود سبزی باشد و شمن گزوم و شمن ضعیف بود که قصد او بجز زبان نباشد زبور و مکر مردم
 اگر سید که مورچه بسیار از خانه او بیرون می آید اهل آن سرای کمتر شوند اگر سید که از باران
 صید میکند عالمین سلطان او را منها و شوند کلاه و زرخ مرد فاسق و دروغ زن بود اگر سید
 از کلاه شکار میکند غنیمت باید از روی شمشیر شریف پسندیده بود طاووس
 خوسر و مرغی یا درم حنجره ماکیان خادم و برده باشد اگر سید که ماکیان را کشت کند
 بگردانگارت بر دارد و بگو ترنگ باشد با جماعت اگر سید که گوسفند کبوتر می خورد از زنان
 منعت باید بگفت زن نیکو بود فاخته زن بدین و نامشده عنوان چشم در انار
 بیخ بادشاهی مهربان یا عالمی حکیم بود و آسمن بیخ آسمن با یکی از ایشان اگر سید از
 بیخ خورد یا از خوف کرد از حلق پیرد باید و اگر سید که از بیخ جملگی سو او گرفت تحت باشد

شکر
 مر خانه
 سینه
 سفله
 مکر مردم
 مکر مردم
 با جمال بود

حق تعالی بگرداند با وی صحت یا صیقله باشد که بر خلف آن بود باران چون عام باشد

اما خاص اگر در محدوده یا سرزمینی بیدماری وقت بود اگر سبب که خاک یک بار و نوبت

حون به هنگام سبب و احوال وقت باشد و اگر سبب که سبب عتوبت و اگر سبب که برف خورد

باید بگرک و صیقل و سبب بود و اگر سبب که آب بخورد شاد می بود و اگر سبب که رعد یا باران

سفااید و اگر و ام در سبب و ام گذارده شود و اگر سبب که از حبس یا در سبب که

و اندیشه بود و دشمن صوب باشد اما اگر از آن سلامت گذرد از دشمن نامی باید و همه به هم

دارد با و اگر بقوت سبب و سبب ترس و اندوه است خصوص که با آن کرد و تارکی بود که بنا بر خراب

و در خفا بر کند و سبب محصیت بود در آن ولایت یا آید و طاعون به سبب که در آن بودی تارکی

و نرم و سبب سکوی و صفائی غمیش بود اگر روشنی سبب بی آتش علامت راه یا در دورین

تارکی بعد از آن اگر نور با آتش زبانه رنده بند حبیب و خصوصت بود اگر بی زبانه سبب طاعون

و برام بود علامت خاک و قند باشد اما اگر سبب که از آسمان بر زمین می آید اثر آن بیشتر است

و اگر آتش از در دو جزئی ببرد و سبب باید و اگر جابه سوزده شود با اندازه آن بعضی

از آن

اگر آتش در دماغ حرام باید قوس قزح دلیل فراخی سال و در فرج و دیدن صافه گوشت را
 دلیل دروسی و درونش را و سست معیت دین آسمان فوت و بزرگی باشد و اگر سبزه در آسمان
 میر و سفری رود و بزرگی باید و اگر از آسمان بنفخند گناهی بزرگ کند اگر از آفتاب و شمس
 حال او نیکو شود و اگر در پیش آفتاب تبارگی و بر سبزه عمنان شود چون ماه در کنار یا در خورشید
 ز می نیکو بدست آید و تبارگی ماه بعد از آن سبزه که ماه در کنار او فرود آید شورن
 یا شور بزرگ بدست آید و اگر ستارگان را مجموع و روشن سبزه بزرگان آن ولایت منظم شوند
 و اگر مجمع و تبارگی سبزه بعد از آن عموماً در آثار سفلی اگر سبزه که بر زمین نباشی سکند
 باید که به آن کار و نیاب از و یا علمی بکار دین آید لرزیدن بین اوستی باشد از جا
 اگر سبزه که زمین سکند و خاک آن میخورد مالی بگر و حید حاصل کند و اگر سبزه که او را در
 پنهان سکند و لیل مرگ بود یا در امدان از وطن و اگر سبزه که زمین اسکندوات
 معیت حلال بروی شاد کرده دیدن صوامی فراخ بجهول سفر در از درش خاطر بود
 صوامی صوفی سفر نزدیک و یک چون اندک بند مال باید و چون بسیار سبزه بسوزی

اگر خولق را بر سر کوهی سبز با و شاهی بزرگ قادر شود و چینی بر بندگی کند نشان نصیحت

بود و فرو آمدن نصیحت آن اگر از دریا آب خورد و یا بر دروازه با و شاهی مال و منفعت باید

و اگر سب که آب جمله دریا بجز و سلطنت یا مال و روان ماید خود و کشتی و دین و دین است

بر آنکه در معاملات با و شاهی خوض کند یا از وفات نجات ماید و اگر سب که از کشتی کنار دریا

بروشمن طرف ماید و از اوقات بیرون آید و اگر سب که در دریا غرق شد و حساب و عقاب با و شاهی

وزحمت بند و دین موجب رنج و مسقت است با اب صافی عمر در از عیش و آب بگذرد نصیحت آن جوی

اگر بزرگ بند و دلیل فرماندهی بود با از اوقات و سول بیرون آید و اگر از آن بجز و از زمان بهره

جوی خورد بر بنقاس خوض دیگر که زن یا خرد و منفعت بود آب شور از آنجا که در آب چاه

قلعه و حصاه اول و نیار امن بود و اول دین را زیادت بر سر کاری خانه و سرای و دنیا باشد

قراخی سب نیکو بود و اگر ترک تارک سب نصیحت آن ایوان مرد و بلند قد را با بروج حاجی خطره

خوف زن در سب از معاصی توبه کند و اگر خانه از زرر سب خانه پس از آتش نسوزد و اگر خانه

این سب عمر دراز ماید بل مردی بزرگ بود که بوسله او مقصود سب نهفتن در خانه کرد

نشان

نشان گفتگو و صحبت بود اگر سینه که بر تر و بان مرد دور کار دین در وجه نزرک یا اگر
 خود را برد و کان نشسته بند عزت و مرتبه عظیم باید طاق زن و خزینه تر بود اگر سینه که در
 مرد و بر خصم غالب آید و حمام خوش در آمدن و غسل کردن و بسیار زوال اندک و هم بود
 حمام سرد بی آب سینه و غسل کند از جهت نشان رنج کشد آب گرم خوردن و بسیار تر و بیمار
 بود و آب سرد خوردن و بدان غسل کردن نشان تندرستی و عیشین خوردن در کوه دیدن
 امینی بود از جمله آفات و چون سینه که بکوه رود اگر از عمل مروزل بود باز بر عمل رود و در هر
 که باشد راحت باید و مسیحت کعبه بود اگر سینه که مار می تواند و روی لقمه ندارد و نصب
 و اگر رو بکعبه دارد حاجاتش بر آید اگر خود را در کورستان سینه در کاری افتد که دیگران
 از و عبرت گیرند و اگر خود را در تابوت سینه اگر از دشمنی متبرسد بر او لطف نماید عنوان ششم
 و رباع و ستان و اشجار و اثمار و غیر آن باغ دنیا باشد و خوبی و خرابی آن بحال باشد
 باز کرد و خود را بر سر دخت دیدن سخات از خوف بود شکوفه فرزندان مال حلال است
 مرد عالم یا منفوت از زن شریفه بود و خرا علم باشد و اگر سینه که پیشکوه جز سنجی گوید

مردمان از خوش آید شکر مال حلال سخن خوش بعد از بخرمان در روزی حلال است برک بخوردین ^{وسل}

اندک بیماری بود درخت جوز مرد بخل و مسوه او مال منفعت بود و تعمیر باو ام ^{وسل} و منفعت

بدین نزدیک با انگور سید نفعت و سیاه در غیر موسم اندک و بسیاری اردو ^{همین}

تعمیر دارد درخت سیب مرد مومن بود شفا بود زرد الو و خرزوزه در هر چه زرد ^{سند}

وسل بیماری اما ترنج اگر بسیار بند مال نام نیکو بود و اگر یک یا دو بند ترنج اردو ^{از مسوه}

ترس سند ترنج اردو چون بند که خیار یا باد زنگ می خورد اگر زنگش حالمه بود و خمر ^{تو}

رو یا منفعت بود بار او مال حلال اما شیرین مال و ترس و سل بیماری و درخت ^{تو}

و اگر زاری باید نزار درم بدست آید درخت خیار مال اندک ^{تو}

درخت که در مرد عام و طبیب بود و بار او جوز و سل خوشه ^{تو}

و اگر گشت در موضعی سبکه نه جای او با و سل اجماع ^{تو}

قتل بود و اگر سبکه که زراعت میکند از بزرگی نفع ^{تو}

میکند نفع تمام باید از جا نیکه امید دارد ^{تو}

مکس

همچنین و اگر سبب که خوب و نابخوبه مجوز و اندک بود که بی مال نیکو بود بنده مالی باید از اول کل زمین
 زن باشد و چون از او در باغ سبب فرزند باید بلکه سرخ همچنین یا سببش دی و خرد بود
 سبب ترک یا ساخان عیالت مرد و زشت و بپرست سبب هم و سبب اتفاق گرز و موسم
 مال سبب دی و در غیر موسم سبب اندک بود و سبب زن روستایی و ایزده چقدر خرد
 ترب روزی حلال با و بجان در موسم و سبب اندک بودی موسم سبب سبب سبب
 فراخی منت و اگر خشک سبب بدنامی و سببانی ارد بر روز خوب که در او بود یا بکار آمد
 علم و حکمت سبب خشمی ناس مال حلال بود عنوان سبب در معدنیات دیدن زر و سبب ایزده و
 اما اگر سبب که در سستی از زیافت و زنده شود و اگر بیشتر باید علم و قوت در کار دین بود
 و اگر باره بزرگ از زر باید دلیل متری و با و سبب می بود و اگر سبب که زر میرد دلیل
 و بلاک بود نفقه مال مجموع بود و باره نفقه نیز اگر سبب که نفقه ارکان بیرون می آید
 یا زنی ملکنه و اگر نفقه بکار در خصوصیت افتد کنج علم و منفعت بود و بعضی گفته اند
 یافتن کنج سبب ایزده و غم بلکه دلیل وفات بود و یا قوت شادی و عیش و ورزش

سائتة وزن باجمال عمل زینان تعمیر دارد در مرد و زبرد و شجاع و دیندار و مال حلال
باید مرورید منطوم قرآن باشد و علم و فرزندی زود و مرورید منثور مال بسیار و حدام
و میراث و اگر سب که مرورید را سوراخ مسکند یا نامومی صحت کند مرجان مال بسیار بود
نعم و نفرت و عمر دراز و فرزندی عقیق غرت و نعت خرم همچون این مال موت باشد بر مال
روی مال چو دان از زیر مال کبران و عوام خلق و اگر سب که از زیر مکر دارد در خصومت افتد
انگ اندک بود سه زیادتی بصیرت سرمدان زن باشد اگر سب که سماک در
و عده خلاف کند طوق زن را نیکوی باشد از سر و مرد را لطف و مهربانی و بارگازا
و سود و چون از آن سب سبب اکثرین زردیل فرزندی و کنک سرمای و چهار
و مال و دلایست اما اگر از زرد سببی نلین مردانرا سببیده بود و اگر از آن سبب
در دست دارد با ترازه حال خوب بزرگی باید یا زن تو کنر یا فرزندی سبباید و اگر سبب
نلین از آن سببی او بقیه خللی نند و اگر آن سببی از دست سبباید یا سببید همچون و اگر آن سبب
خوب و نفوس از زن جدا شود و اگر سبب که آن سببی از آن سبب سبباید و اگر سبب

عیانت قدوس یافتن غرض بود و حیانت نیز سه عنوان دوم در ادوات ضیاعیت و آلات حرب
 و غیره دیدن قلم حکم دولالت و فرزند باشد و ادوات کبک و زن استن خصوصت بود با
 از زن مالدار ارشد که در او بر حاتم او چکیده و او از اول قلم نباشد انش رحمت صورت
 آبله بسیار و دیگر زن بگردد آنست که آن و نور زن محترمه باشد یا که خدا بی خانه
 شمع یا چراغ افروخته بند دلیل و رازی عمر بود و پرزوده و تیره بر عکس آن است و غایت
 و غبار دلیل از این خصوصت بنفایه باشد و بیماری نیز در آینه دست و دستکار
 اگر در این بگردد و صورت خود بنده او را پسری شود یا از عمل معزول کرد و یا زن را طلاق
 و آن زن در حضور او نشوید و اگر بکند اگر سب که بوی ایشان نیکنه معاشرت با آن از نزد
 بیرون آید طبق و کاسه خد تنکاران یا خرد و مفت سه سکره و جام دست بود و
 کوزه زن و کبک سه عنوان نوبت و فراحی محبت اگر سب که خبری بر آن می خورد و دراز
 قفل خد تنکاران این با غم کاری یا سفری و کتاون و بستن آن دلیل نشاو
 عم بود و خبر اگر بر دست بند دلیل گناه بود اگر بر در بود خد تنکاران سوزن و جواهر

آلتی باشد که بدان کار خود بصلاح آورد و اندکی از آن دیدن بهتر است از بسیار اگر سینه

بساط بر زمین می کشند و دلیل درازی عمر بود و اگر می نوزد بر عکس این باشد صدوق

خدمتکار و معتد مراچی غلام یا کنیزک جوان و انبان زن صاحب است باب بالان زن

کاهواره عیش خوش و زن مهربان بود علم مرد عالم باشد و شجاع بود و علم مرد سراسر و دلیل

سیاه دلیل مهری و زرد علامت بیماری و سپید و غنور و سفیدی با بنو و سلا

چهر نشان سلطنت و مرتبه باشد طبل جز دروغ و در وقت تفریح مرد تو کز بود و اگر سینه

دگر یا میسوارند عادت پیش آید گمان دلیل بر او ریازن و فرزند و سفر باشد و نیز دلالت

حق تعالی و اگر سینه که گمان سینه سفیدی کند و حرمت و بزرگی و در خلل که در گمان سینه

درین امور تیر رسول شاه و پنهان ز نامه نزه سفر و ولایت و زین و دیگر سلا حما

که بدان ماند دلیل درازی عمر و طفر بر دشمن و منفعت است با باندازه قوت و صفت

بود و فرزند و ولایت اما اگر سینه که سینه از حامل یکد از ولایت مغزولی شود یا فرزند

بمیرد یا ناسازی با زن افتد هر کس خوشین را مسلح بند در میان جماعتی که صلاح

باشد

باشند هر دو مقدم ایشان کرد و نزد و شطرنج با خن و میل کارهای باطل بود و عنوان ^{بار و نام}
در طعام و شراب و لباس و نظایر آن مان پاکیزه عیش و خوشی مال حلال و شهر آبادان
نیز بود و مان خشک بقدان اگر مان کرده باید بر او درم حاصل کند مان بسیار ^{علاقت}
یا در این دوستان ^{باید} و عمر در از گوشت خام مال حرام بود و پنجه و بریان ^{مال او}
و خرید روزی ^{عیش} میباشد انگین مال حلال و خرد و منفعت و شفا بود طوا ^{عی} جاننی
خوش و عمر در از باشد و بیشتر تر به همین حکم دارد و تو نیز سبب و انار و ابی و در ^{حاصل} آن
همان است که در اصول آنها گفته شد شیر بر حیوان که گوشت او حلال است روزی حلال ^و
کار نیک بود و شیر ترس بقدان و شیر آنچه گوشت او مسخورد اندک ^{و بر} و بیماری
از شیر سازند مثل دونه و قوت و پیرانند ^{باید} غم بود مگر و عن و مکه خرد و منفعت ^{باشد}
خمر مال حرام بود یا خصوصت و اگر بید که عصیر مسکنند ^{باید} نجات باوشامی بود و سرکه مالی ^{باشد}
با خرد و برکت مستی که از بران بود تو کنی ^{باید} از مال حرام و اگر از غیر آن بود ^{باید} و آفت ^{باید}

خوش باشد که از جانب پادشاه شود خون خوردن مال حرام بود و خون ریختن تباهی تر
خشم و خوردن شکر دار و خوردن شکر و توبه بود از گناه مسک و عنبر و کافور و صند
در عرفان و مرجه از ابوی خوش باشد دلیل نیا و نام نیک و علم شریف و دین پاک و خلق
و منفعت و زن ساز و در بود بویهای نافع پس بقدر این حامله نیکو و پاکیزه جایه و دست و
و ولایت و نیز زن باشد در روزن را مرد و قوله تعالی من لباس لکم و انتم لباس لهن شلو
باشد بند شلوار خد مسکار سردی حامله سبز و دین دار بود و سایه بر زنی و سادت و سر
و خصومت و زرد علت و بیماری و کبود میست و اندک بیشتر لباس رنگین زنان
و منفعتی بود که از پدربار برادر یا شوهر بدورد بارانی خرد برکت بود نهانی و باطن
در مرتبه باشد موزه و نفس زن و کینه و خد مسکار بود و جمله چیزهای پوشیدنی چون کتبه
عم و اندیشه و دروشی بود الامونه که مسمل ان بهتر بود از تو عنوان دوازدهم
در خوابهای بدیع که بمران و انام بمران گفته اند منوچهر خواب دید که باجی بر سر داشت

تاج را صد و بیست کنگره بود و از چهار انگشت چهار جوهری آب بیرون میرفت مهران

عمر او تغییر کردند که صد و بیست سال بادشاهی کند و حکام در عهد او دیده اند و همچنان شد

وقتی نوشیروان خواب دید که از جام زرین شراب میخورد و خوبی با او زبان در آن جام

میگردد و بزجر چهارم رسید کف بفرمای تا همه زنان که در شبستانند برهنه میشوند و پیش تو

رقص کنند همچنان فرمود یکی از آنها در برهنه شدن تعللی میکرد و زنی از خاتونان در حجاب

او مبالغه نمود چون بالرائش برهنه کرد فرمود بود بزجر چهارم گفت جام زرین خاتون

و خوب این مرد که حیانت میکرد از ابو الفضل یعقوب بن اسحاق منقول است که کف

از عمل باز مانده بودم و دخل من بواجب جماعه که در ایام عمل دادم و فایسکه و نایب

فرمودم تا اسامی آنها دو ورق نوشته زد من او را در آن تامل میکردم و بر بعضی

نامها خط بر طری کشیدم پس آن ورق را برابرین نهادم و تخفم در خواب دیدم

جمعی بارها بر پشت بسته از سرای من بیرون رفته از زبان پرسیدم که شما چه می کنید

گفته ما آنکساییم که قلم بر اخراج ما نهادی روزی خود پروراستم میروم من از حوا

و دانت تم که اندک من خطا بود روزی همه بر حق حل و عیادت و ان دو دور می

رومی خوب دید که سوره اذاجار لغزانه میخواند از این سیرین پرسید گفت اصل تو

رسید از نگاه تو به من چه این آخر سوره های قرآن است که در آورده سخن خوب

ستوری با او سخن سلفیت از این سیرین پرسید گفت بخانه خود برو و وصیت کن که نزد

اجل تو رسیده قوله تعالی اذ اذاع علمم القول اخر خالهم و انه من الارض تکلمهم

که زوغن زیت درین درخت ریون میریخت از این سیرین پرسید گفت دریا

خود صحبت میکنی چون تقصص نمود ما در خود را بگیری خریده بود و با او بیاضت

رومی خوب دید که در ماه رمضان مشتری در دست دارد و در آن مردان

بدان مهر میکنند از این سیرین پرسید گفت مگر تو بودی که بیخس از صبح

بیدهی و مردان را از طهارت و بیاضت بازمان نمودن بازبیداری و
 همچنین بود و مردی بخواب دید که همه ستارگان از آسمان فرود ریخته عوی
 از سرور این محبت و از اشعاب جمله فرود ریخت و همین تعویس بود و الله اعلم
 بامنه

از حقیقه صدر و موخر و استخوان جواب سوال است

حرف سوال لام مطوی نموده ز نام کته اول ز نام حرف مفلو طی که عبارت از حرف
 سه حرفی است که اولش از جنس آخر نباشد و دوم ز نام حرفه سبزه طوی که عبارت از
 سه حرفی است که در اول و آخر یک حرف باشد و از میان سیم نون سوم ز نام
 حرف سروری باشد و برین پنج تا یک ز نام طیار سود پس اگر حرف زبانه باشد
 حذف مکررات نموده ز نام حاصل از آن حرفه صدر و موخر نماید و به ترفیع یا تنزل یا
 یا مطلوب جواب بگرداند

له نما

دوربین و رفت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چون خواهی که در مهمات بکلام مجید مشورت کنی اول طهارت سازی و ^{مصحف در} _{سنت}

بر دست گیر و در جامی پاک شستی و رومی بسومی قبله سازی با عقدا دور ^{سنت}

سه بار فاتحه و سه بار اخلاص بخواند و ده بار درود و در محمد ^{للسلام}

فرستد و سه بار این دعا بخواند اللَّهُمَّ أَنْتَ تَقَوَّلْتَ عَلَيَّ وَتَقَالَتْ

بِكِتَابِكَ فَأَرِنِي مَا هُوَ الْمَكْتُومُ مِنْ مِيرَاتِكَ الْمَكْتُومَةِ فِي عَيْبَاتِي وَعَلَيْهِ ^{تَوَكَّلْتُ}

و نسی که در دل دارد پیش خاطر آرد و مصحف بکشاید و صفت ورق

و صفت خطه از ورق هفتم شمار و در حرف که براید بران عمل کند شکر ^{فرمود}

که حضرت رسول صلی الله و سلم و جمله اولیان حسینی عمل کرده اند

و الله اعلم بالصواب ^م اَلَا اِنَّ اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ لَا

خَوْفَ وَلَا هَمًّا يَحْزَنُونَ ^م آیت کرامت آید بظان اند ^{کتاب}

استاد و کار شد خبر و صواب الف آید بظالت ای دل او عزیز نکند ^{کتاب}

ترا آن کار فرود نکند و در چه حاجت بخت کردن همه سال ^{سنت}

عیدت و نوروز لطیف آمد چه حاجت بخت کردن چراغ سخت دست را
 برافروز تا ای خداوند فال بد آنکه این آدم صفتی است بر کاری که خواهی کنی
 که بر او کار تو نیکوتر کرد و چراغ دولت روشن کرد و امام فخر الدین را زبی
 میگوید ای خداوند فال دشمنانت مقهور شوند دوست دشمن را بر تو حاجت
 سال و ماه مبارک باشد انشاء الله تعالی اگر آید بشیراً و

و سر جا منیرا ایات

و نذیراً و داعیاً الی الله بغایت ای برادر با برآمد نهال عمر دشمن بر
 چه حاجت دولتی ای صاحب فال که چون قرعه زد می تو بی برآمد ز حرف بی
 حدیثی با دارم که این قولم بغایت با برآمد الا ای آنکه بی در فال داری
 ترا سحت سعادت با برآمد ای خداوند فال این فال شعب بنعام است بقول
 علماء نشارت خواهد رسید از ان نشارت دلت خورم شود امام فخر الدین را ز
 و شیخ حسن بصری قدس سره هنگامی که صاحب فال بسیار دولت با گشت
 و صاحب دولت کرد درین فال مرستی که کردی سعی نمائی و دست بر کاری که بز
 نیک آید و مراد بایی اگر آید انشاء الله لقد ارسلنا الی امر

من قبلک ابیات الا ای آنکه در فال داری توانی تو به کن
 گرموشیاری جوت آمد ترا بدین است چه بر کردی که نبود استوار
 جوت اندازن کار خد کن میاور بر وجود خویش جاری جوت آمد لفا

که حاجت روا شدند و شناسنامه در کار تو میشود و استقامت می باید و تقوی امام جعفر
صادق و امام قمر الدین رازی میگویند ترا از غیب غایت شاد می رسد و دشمن تو
منگوب و سیه رو گردد و تو مراد خواهی یافت انشاء الله تعالی اگر خ اید

قال دین فیها ابدار رضی الله عنهما **ابیات** بقالت خ برآمد اندرین م
نگردد مال و مملکت و دولت کم چو خ آمد بگردی از خالصت که سخت نیا
برگردد عم **چو خ آمد ز خوبی نیست خالی** از آن خوبی نه سود می رسد نه غم
ای خداوند فال ترا دست **صدق** باید کشا و بقول عبد الله عباس و شیخ
حسن **یک گفته اند** خ بدست اما چون صدقه دهد خوف غم نیست در رخ
براحت بدل گردد و مراد ناید و اگر داید دعوی هم فیها سجالت الله ص

و تخمیر فی عاس لکم **ابیات** چو حرف دال آمد اندرین فال نکو گردد
ترا فال اندرین حال چو دال آمد دلالت میکند این که امسالت بود **سال**

بصاحب دولتی گردد می صاحب کمزور افزون نشود هر روز احوال بر او بانگ دم
کن مشورت که تا مسعود گردد بر تو **بشمار** ای خداوند فال دلیل نیست
که فالت نیک گردد و درسی از دولت بر تو کشا و شود و بر تو **امسال** بیشتر از **سال**

بود باید که صاحب دولت مشورت کنی و آنچه فرماید بر آن عمل کن و اگر کنی

اخرند امت کشتی اگر بقول الشان عمل کنی مقصود یابی انشاء الله تعالی اگر داید
ذوق و عذاب النار و ذلک بان الله موید **الذ**

بیت امنوا **ابیات** چو دال آمد دلیلی از تو شد دور وجود **سال**

صدق بیتر الله
چو خ آمد صدق کن بدو پیش

این فال

کشتی

کشت مقهور این فال ای سرادر با من خورم سعادت با بی از نزد پاک و دور
 بفال هر که حرفه ذال آید شود کار خیرش جمله معمور ای خداوند فال آگاه باش
 که عجز خواری از نو دور شود و از دور کور و سخت تو بیدار شد و دور
 یار شد و امام جعفر صادق گوید که حق تعالی عیش بر تو گشاده کرده و کار تو معمور
 اگر سر آمدی بنا منزل علیا ماید من السماء **ابیات** چو آمد روا شد جا
 بیابی عیش عشرت کام مقصود چو آمد بفالت سعی بنجائی قدم در
 که دولت روی نمود رفیقی عیشوی با تازه ماه روی زمی فرخنده فال
 بخت مسعود ای خداوند فال بدان و آگاه باش که این نسبت که کردی
 بفالت نیکوست و فال تو خوش و خورم نشارت میدهد که رئیس باشی
 یا حکمی خواهد شد یا از بزرگی فایده عظم خواهد رسید و امام جعفر صادق
 که سفر روی منفعت یابی و عبدالله ابن عباس و امام فخر الدین رازی
 میگوید خداوند فال حق زیارت کعبه روزی کند و از قرض خلاصی باید
 و بجز او رسد انشاء الله تعالی و اگر زاید **عن** الذین کفرو
 ان لن یبعثوا **ابیات** چو آمد بفالت این نشان نیست و لیکن **سود**
 در میان نیست نمیکوم ازین نیست خذر کن ولی تعجیل کردن همچنان
 کن تعجیل ز بهار اندرین کار نشودن ای به کوش تو سران نیست
 ای خداوند فال این نسبت که کردی بر تو مبارک است و لیکن تعجیل مکن از برای
 بخت دولت تو در خواب بود اکنون بیدار شد و روی تو وارد و تو سعاد

سعادت با بی از نزد پاک و دور
 چو آمد بفالت سعی بنجائی قدم در
 چو آمد بفالت این نشان نیست و لیکن
 چو آمد بفالت این نشان نیست و لیکن

حاکمی

بدین
 یعنی

م

شدی و بقول شیخ حسن بصری یک کارکن یک کارکن تو کل دست حق مکن

و راز دل خود بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند و بقول عبد الله ابن عباس اگر علم

طلب کند حاصل شود و مراد باید اگر کسی ^{بکند} شهر رمضان ^{بکند} الذی ^{بکند} ابن

فنه القرآن ابیات خوشی آمد سعادت یار کرد و غنوده بخت نوسدار

مکوبایح کس از دل خود که تا در ترا تیار کرد و خوش آمد ترا یک صلعت

از آن جصلت دلت بیا کرد و خوشی آمد سفر کردن بود سود اگر جوابی تو

ز بسیار کرد ای خداوند فال این است که در می بر تو مبارک با و از برای آنکه

بخت نوسدار شد و دولت روی نمودارد و بر و مر مراد که داری رود با

و شیخ حسن بصری فرماید یک کارکن یک کارکن تو کل برحق دار و راز دل

بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند عبد الله ابن مسعود میگوید اگر صاحب فال

سفر کند سود یابد و شیخ حسن بصری گوید اگر طلب کند علم روزی شود

اگر کسی ای سلام علیکم طیتم فال خلوها خلد ب

اباب خوشی آمد سعادت نماید شکار روم سفر کردن نمایند چودر

سین آید ز دشمن خدر کن ورنه همیت نمایند درین مکن

تعجیل آید دست صوری کن که کارت بر کشاید ای خداوند فال

فکر و تامل نماید ز بهار خود را از ترس شیطان نگاهدار و امام صادق جمع

بر آن کند که صاحب فال از استغفار گفتن تقصیر نکند تا کارش درست شود

و درین نیت بر کن و شیخ حسن بصری فرماید که خداوند فال را از

صلوات علیک طیبه فاطمه و خلوها خلد

این عباس

نیت بر کن و شیخ حسن بصری فرماید که خداوند فال را از

پیر میزاید کرد و سخن چمن میباش و خاک از میانان کنی تا مراد با این

النساء الله تعالی اگر ص اید ص و القزاق ذی الذکر ایات

چو در فال تو حرف صا و نمود در ص و تحمل بر تو بگشود که حضرت زینب بنت
جبرئیل و بهر کاری خواهی گشت مستغول بصر آن کار کردن مست به شود

درین نسبت که کردی صرتش از که از حضرت کتاید جمله مقصود ای خداوند

فال این نسبت که کردی صرتش از که از حضرت کتاید جمله مقصود ای خداوند

بد باشد چرا که لغزش او رت کرده باید که مرصه در فال بر آید بران عمل کن

و قول ابن عباس مسعود و همه مفسران التفت که در حرف ص صرتش از که

تا مراد با بدانت الله تعالی ض اید ضرب الله مثل الذین امنوا ایات

چو صی آمد لغات ای بر او ر نشود کارت همه نیکو شود بهر کاری که خواهی

میستوانی مکن تعجیل بر مرکار خود بر چو حرف ص صرتش از که

ز حرف خویش سر خور ای خداوند فال این نسبت که کرده پس بگوست اما بقول

علماء وین سخنان کس مشکو که خود را در عذاب تسوئیش منی و امام جعفر صادق

و حواصص صرتش از که در طلب مراد تعجیل کن که مراد با ایی النساء الله

اگر طه اید طه ما انزلنا علیک القرآن لنتقن

ایات چو طه آمد مطهر کن خودت بر و میکن غزیران راز بارت چو طه

تر آید و احب اید و سنت ز عصیان پاک شود ان کن عمارت چو ای جان

از کتایان پاک کردی ز تو آید همه خرد عبادت ای خداوند فال

چو صرتش از که مراد با ایی

3

ت

بدان که این حالت نیک نیست تو به کن از کار بد تا مراد یابی و بشرطی که از
استیجانت از وی بخوایی و پسران و خویشان و عزیزان و جمله منکران را
عزیز داری و نیاز داری و امام فخرالدین رازی میگوید که داریم که داریم با طهارت با
و نماز گذاری و کار نیک و عملها نیک بکن تا مراد یابی ان شاء الله تعالی
اگر چه آمد قال الله ظللنا و دلالت قطومها ذلک
چون آمد مراد حاصل آید همه دعوی دشمن باطل آید لکوال استغالی

قوله تعالی
ظللنا

طه ابا دوست یقین میدان که نامت مقبل آمد ترا زین نیت و
زین فال آید دوست امید کل نواز کل بر آید ای خداوند و اول نیت
که کردی بسیار خوب است دشمنانت مغرور شوند و عباس بن مسعود
گوید که درجه دارین نیز باید ان شاء الله تعالی اگر عاید عم بیتساء لون

عن النبأ الذي هرفيه ايات

جوع آمد علی الرغم بدانندیش نشاط عینش ممکن ماول خویش درین نیت
که کردی سعی نیماهی بکن لعجل از دشمن مندلش جوع آمد نغالت عمرالی
صدوده سال با کام دل خویش جوع آمد درین نیت عمل کن مکن اندوه

و خاطر کم دشمن ای خداوند فال بر و علی الرغم بدانندیش عینش ممکن

و از دشمن باک مدارد رغم را بخورد راه مده که خواص حسن لصری گفته اند
که صاحب عین الرزق بر سر کازری نهد مراد یابد اگر عاید

بلغ

الم غلبت الروم جو آمد مشورین فال نمکین

فراغت پیشه کن دل تشا و نمکین جو خیری کرده باشی بعد زین زود

براق سخت دولت را بنه زین اگر فال قران صدق داری درین

38

نخواستی بود نمکین ای خداوند فال این نیت که گروی غم و اندوه

گردد تو نخواهد شد باید که با این کار مشغول شوی و امام عباس ابن مسعود ترا

صدق منفر باید تا کارت مبارک گردد و امام جعفر صادق منفر باید که اگر

صاحب فال رخ صدقه و مدینه کار او اسنان شود انشاء الله تعالی لک آید

فهرقان عظیماً ابیات چو آمد بغالت کام یابی میان

ت

سر مرزبان تمام یابی بمه کارت پیرلسان گوشتو جمع ز غایب ی خوف

پیغام یابی درین نیت سفر کردن نشاید و گراز مرجه خوای

تمام یابی ای خداوند فال بدانکه این نیت که گروی کام دولت حاصل

شود و فوت دل طالع نیاید و ترا از صاحب دولتی فتوحی برسد

و همه کارها و پیرلسانت جمع گردد و علماء درین بر این اند که صاحب فال

از غایب پیغام یابد که خاطر جمع گردد و شیخ حسن بصره رحمه الله منفر

که سفر کردن نشاید باقی بمه کاره نمک است اگر فال آید فال الله تعالی

هزار حمته من زنی ایست چو در فال تو قواف آمد قرار است

ترا خاطر چرا در زیر بار است چو قاف آمد قبول خلق گدوی درین ^{نیت}

فتوحی بشمار است سخاوت پیشه کن تا کام یابی که از نخل آدمی لمار حوار ^{سبت}

چو قاف آمد قدم نه خود درین کام بکن سعی که وقت کار بار است امی خداوند ^{قال}

خاطر خود خوش دارد در دل اندیشه مکن که در فال تو قاف آمد قبول خلق ^{قال}

چنانکه مر که ترا بینه دوست دارد بقول ابن مسعود و امام محمد الدین خداوند ^{قال}

فتوحی رسد از جایی که اورا مرکز گانی نباشد بنوعی بصری میفرماید که سخاوت ^{کن}

تا مراد یابد انشاء الله تعالی اگر کاف آمد کما کاتبین یفلن ما یفعلون ^{نیت}

چو کاف آمد کدورت نیاید ز خصمانت خصوت نیاید مکن سعی درین ^{کار}

امی برادر یقین میدان قصورت نیاید مکن شکر مکن فرض مکن ^{تجدید}

ازین تا خبر قصورت کی نیاید امی خداوند فال بدان آگاه باش از ^{نیت}

زود برگردد خود را از شر شیطان و خصمان نگاهدار و استغفار کن

و از گدوار بد باز گریز تا خلاص یابی که فال بسیار بدست و با کفش مکن ^{نیت}

از برای آنکه بر نیایی بدار القضا مرو و عبد الله ابن مسعود گوید اگر سخن شنوی

و آن کار بکنی در آخر شبان سو و ندارد دیگر با کسی بیع و شرکت کنی

صد روز صبر کن تا کلام دینی انشاء الله تعالی اگر لایم من الملک

الیوم الله الواحد القهار ابیات چو لام آمد ^{نیت}

بدر
بیع

بدر

پرخنده کرد و بمزده کار ثابت زنده کرد و ازین نیت که لام آمدن
یعنی دان طالعت فرخنده کرد و خلق خود بر وی نازنین است ز جان و
دل حسودت بند کرد و بر آنکس کوه عداوت با تو دارد بدان از خانمان
آواره کرد و آبی خداوند فال بدان واکاه باشد که طالعت فرخنده شده
بهر کاری که خواهی مشغول شو مراد یابی و امام محضر صادق میگوید و این عباس عم
میگوید که صاحب فال لام خلق و خوی خوش دارد از این سبب دشمن است شود

و امام قشری گوید که صاحب فال لام را با کس عداوت کند از خانمان آواره

کرد و ان شاء الله تعالی اکرم آید مالک الملک توفی الملک ابی

جویم آمد خدر کن ز ملامت بکنم شرح حالت را تمامت خدر کن

از چنین کاری برادر کنان دعوه نه بینی خبر ملامت ازین نیت

گذر کن تا بینی ملامت بر ملامت یا غرامت ای خداوند فال

بدان واکاه باشد ازین نیت که کردی استغفار کن تا از ملامت سلا

یابی شیخ حسن بصری میگوید که زینهار با کسی دعوه نکنی و امام فخر الدین

رازمی گوید که زود ازین کج رو نیت بر کرد تا سلامت مانی ان شاء الله تعالی

اکرت آیدت و القلم و ما یستطرون
دین نیت چو در فال تو نون است
چو نملوت و انملوت را مکن تر

لعل عالمان گویم که چون است
که سوئی دولت این همچون است

بدان
بسط

درین نیت که کردی چه کنی و در هر روز می سعادت ز منمونی بدان

ای خداوند عالم تو بسیار خوب است بهر کاری که شروع کنی مراد یابی و نماز کنی

کردن کاملی مکن تا دولت بر تو عاید و امام فخرالدین رازی میگوید اگر

مراد حاصل آید و سعادت روشی نماید و کارهای نیکو شود انشاء الله تعالی

اگر و ای و هو ارحم الراحمین ابیات چو در فال تو و ا

وصال سنت همه کارت وصال اندر وصال است نیاز و حاجت

با کس عاید زنی فانی که چون آب زلال است ز دشمن هم خدر کمون

سرد دشمن بدست پامال است ای خداوند فال بدان و آگاه باش

درین نیت که کردی زود مکن که بسیار خوب است و علما گفته اند که صاحب

بشیر دولت ناک خواهد بود و امام فخرالدین رازی میگوید که صاحب فال خبا

که از خلق بی نیاز گردد و مردم را بومی حاجت نماید و خواجگ حسن بصیر

از دشمن او را الم نباشد و این مسعود گوید صاحب فال بهر مرادی که رو

مرادش حاصل شود انشاء الله تعالی و اگر همه آید هو الذی

انزل رسوله بالهدی ترا ای جان چو همه

مبارک باشد ای جان و سلامت چو همه آمد مراسم از کس ندارد

نیکو کرد همه ماه و حاجت مراد این جهان آن جهانی

ماه

حاصل چو همه آمد بفالت ای خداوند قال همه مبارک باد و مترادف این
 دولت سعادت رو نمود که قال بسیار در همه کارها نیکو شود و زینها از پنجگس
 هم نکتی و در این نیست که کردی کوشش کن تا از حرفه حرف دیگر
 نیکو نیست و این مسعود میگوید مراد و جهان حاصل اید که لام اید که لام اید که لام اید و
 و قیت کل نفس ایات بفالت لام الف آمد تو ای بار بسکت کرد
 زین نیست تو زینها را بفالت مرکه آمد لام الف او شود ستوریده هر مظهر
 در آن کار درین نیست عمل ناکردنت به بکفتم با تو روشن ای میکنار
 تو میدانی که لایعی چه دارد همین گوید که تو ای کارگذار ای خداوند قال
 خستید ازین نیست که کردی زود کردی و عمل مکن که شیمان شوی
 شود ندارد و این نصیحت بقول علماء و دین مثل عباس بن مسعود
 میگوید که لام الف نیست یعنی ازین نیست بر کرد تا مراد یابی انشا الله تعالی
 اگر می آید نوم تبیض و جود و شوق و حیاه ای خداوند چو می آید
 بفالت یاریابی اگر بکار بودی کار یابی بهر کاری که خواهی کسبت
 مشغول یقین خود را تو بر خورد و یاریابی ای خداوند قال بدان
 و آگاه باش که همچنان که در اول الف خست در اضری نیکو است
 هر کاری که کسی مراد یابی درین نیست که عمل مکن که بفالت بسیار
 خست و مراد حاصل شود زینها را ک نیاری زیرا که امام جعفر صادق
 رحمه الله علیه فرماید که صاحب فانی می آید دنیا نرو و تا جمال حضرت خواجه

خست

الف

غنوده خست خورد یاریابی
 هر کاری که خواهی کسبت

ای خداوند
 ای کارگذار
 ای میکنار
 ای خداوند
 ای کارگذار
 ای میکنار

کاینات و خواب نه بیند انشا الله تعالی آمین یا رب العالمین
اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد و اعصر لی من قر

و ملین نظر امیر رب العالمین

فالتامه

مصحف

بسم الله الرحمن الرحيم

چون خواهی که فال مصحف بدینی و این حقیقت مجربست اول شرط آنست که با
باشی و نیت حقیقت کنی و نشاید که جامع قرآن بی و صغیر کنی که گفته
شده است و در ویستی آرد که مرکز بتونگری بدل نشود مگر به توبه و دیگر
شرط آنست اول سه بار فاتحه و سه بار ا خلاص و سه بار در

خواند اللهم انی توکلت علیک و تقالت بکتابک و اذ
ما هو الذکرتوم فی شریک الملکوت الخزون فی
عینک اللهم انت الحق انزل علی الخی حق محمل الحق انما مصحف کتبت
هفت ورق بگردانی و هفت ستر شمار کنی تجویزی و زودوسی با جز
و اگر نیست رحمت براند آن نیز نیکو باشد اگر است عذاب بر آید

بسم الله الرحمن الرحيم
فالتامه
مصحف

ازان

ران کارها پسر باید کرد

باید حاجت از فضل الله

راحتها به بنی زوای یار

ارو از دست بگنجد لکنک

صحاب دولتان بنی نکوی

گاه و دوستی رانک مسعود

بزنواز خوش چاه سال

در نعمت گذاری روزگار

سعادتهاست چون باید قال

بیدست آید همه مقصود حاجات

بدین نیت که داری زو و کتاب

ورین فال مبارک بر آنکوه خواه

سخنست فیت از دست تو سرو

ببهر شتری که سبابی خدا یار

بود چون بو سنانست زندگانی

قال کر اینست ای شه نشانه

ورین اندیشه خاطر جمع مدار

غم و اندوه بگزین و نفرتنگ

تجارت برود چند آنکه جوئی

سفر مهمون بنامی خیر محمود

بهر کاری که دید تو ورین قال

کشایبر کمان در غیب کار که

شوی از دولت و نعمت قوی

ز صاحب دولتان بنی مراد

که نعمتها بدست اری ز مراد

شدی مقبل بیای غرت چاه

ور آمد طالعت از دست مهمون

ترا از غیب فایده های بسیار

ز فرزند ان فراوان نشاء فانی

تا مل و اجمعت چون ابدت لی

41

قال الله اني اعلم الغيب قال الله اني اعلم الغيب قال الله اني اعلم الغيب قال الله اني اعلم الغيب

درین نسبت که دارم منفعتی

که تا رسته شتوی از مکر او باش

توقف کنی نیکست این کار

که تا دستمن شود محدود و محول

بیا بی جلا مقصود و مطلوب

فراوان راحت از لایم بینی

حذر کن چند روزی محنت

عدو می در کمن تست هو

به استغفار تو به شتو تو مشد

شود بعد از دو هفته کار با

لکام دل رسی آرام بی

ز اندوه جهان سیدار کرد

قال الله تعالی ان الذین قالوا ربنا الله استقاموا

چو حالتی نشود دیگر چه چوایی

درین حال سعادت سخت قابل

سزد که شادمانی را کنی ساز

باید بر صبری اقبال ره پوی

بدان از ان نسبت که دارم

استمع کن ز انبامی به جویشان

تنامی گوید نگاه ای

مستحالی که دارم گشت حاصل

فرا می در ترقیم هست ا

مظفر بر عدو از زور بازوی

شتوی شادمان و خوش از سخی

بنا شد خاطرت زین سزا

ترا مقصود حاصل شد درین حال

قال الله تعالی ان الذین قالوا ربنا الله استقاموا

حسنت حال باشی در همه حال

قال الله تعالی ان الذین قالوا ربنا الله استقاموا

عجز و جاه برود در کردی

عنان بر تباب زین فال صوری
مکن عجزت کمزور کار بیاید
بهدن الله تعالی
ز فال هم مراد ضروری

چو فاکت حیست ای فرخنده دیدار
چو حی آمد ترا حاجت روان شود

اگر نو در تجارت رو آر می
بکار زرع خوشتر بود اینکار
ز اصحاب دلی بینی گرمی
ماند کار و بار تو نهفت
اگر آمد جشن فال صمد
درین فال آیدت مطلوب برود

بر آمدنیت نقد و نیت

همه کارت صفا اندر صفا شد

سوده آیدت از زر شمار می

ز مردانه بدست ارمی دو خردار

بیابلی شغل یا زریا و رمی

امورت کسبت چون ماه دو هفته

که آمد بر تو امی ذات گزند

مراداتی که اندر خاطر هست

قال الله و جعلنا من بین ایدیم سدا و من خلفهم سدا فاغشیاهم

خ

اگر خی آیدت مخدوم در فال

چو خی خالیست هم خالیست گنار

اگر کاری کنی بر عکس حالی

صورت کن درین اندیشه دوروز

نگردان روازین اندیشه در حال

که تا فایده حلال خود را نگنار

نباشد نیت از خوف حالی

که گردی بر عدو منصور فیروز

بهر آنکه نیت نقد و نیت
همه کارت صفا اندر صفا شد
سوده آیدت از زر شمار می
ز مردانه بدست ارمی دو خردار
بیابلی شغل یا زریا و رمی
امورت کسبت چون ماه دو هفته
که آمد بر تو امی ذات گزند
مراداتی که اندر خاطر هست
قال الله و جعلنا من بین ایدیم سدا و من خلفهم سدا فاغشیاهم
خ
اگر خی آیدت مخدوم در فال
چو خی خالیست هم خالیست گنار
اگر کاری کنی بر عکس حالی
صورت کن درین اندیشه دوروز
نگردان روازین اندیشه در حال
که تا فایده حلال خود را نگنار
نباشد نیت از خوف حالی
که گردی بر عدو منصور فیروز
بهر آنکه نیت نقد و نیت
همه کارت صفا اندر صفا شد
سوده آیدت از زر شمار می
ز مردانه بدست ارمی دو خردار
بیابلی شغل یا زریا و رمی
امورت کسبت چون ماه دو هفته
که آمد بر تو امی ذات گزند
مراداتی که اندر خاطر هست
قال الله و جعلنا من بین ایدیم سدا و من خلفهم سدا فاغشیاهم
خ
اگر خی آیدت مخدوم در فال
چو خی خالیست هم خالیست گنار
اگر کاری کنی بر عکس حالی
صورت کن درین اندیشه دوروز

سعادت و راه بر کرد اند و سخت

نگرود و زخم تو دامنست سخت

اگر در دست گیری خاک نمناک

شود ز رنای که بان در دست انخاس

کشتاید جلگی در بامی بسته

بگرد می از همه آفاق رسته

قال الله تعالی یا داود انا جعلتک خلیفه فی

چو دال آمد دلیل خوف باشد

اگر سودا کنی سودی نباشد

و اگر کاری کنی باشد خطرناک

بقصد ذات تو اعدا بسیار

بدل کن از صدق این خطر را

توقف دار چندان این سفر را

بکیفتی دیگرگون گرد این روز

در آید نعمت از مر سومی مر روز

مهمانی که اندر سینه داری

ترا دولت دید از ساز و آری

ولیکن بایست تقدیری گزیدن

اگر خواهی تکام دل رسیدن

سود کسارت جوهر عالم افروز

سعادت رونماید روز بروز

قال الله ربنا امنلها انزلت راتبعوا الرسول فاقبنا مع الشهد

ذ

به حال ذوال باورد و الحلال
بده بدیه که فالت خوشتر آمد
بهین اندیش شادان باوجانت

ترا لغمت و دولت پر کمال است
مرادانت ز فضل حق بر آمد
خدا آورد و را را من و امانت

نباشد محکه محمور از کار
لقامی او لیا مطلوب فرزند
بر این اندیشه پنهان نیست لیا

دلت باشد شکفته به چو گلزار
سفر در هر مهی منزل چند
همه میمون است خاطر جمع مدار

عمارت خانه و اعمال اشغال

مبارک باد این جمله درین فال

قوله ~~ص~~ تعالی ما کتبنا مع الشاهدین

اگر در فال رسمی بدگنزی نیست
ترا امر است از هر جنس اوقات
مستواند نشناک از هر بخور
ز غایت آید از غیب مکتوب

دلیل اندر سعادت همین است
منزه باش از خوف و بلیات
گر اندر عاقبت بایست شکر
زساند حق ترا محبوب مطلوب

وگرنیت هرین خرم داری

سفر کن تا که در دست اری

وگر بھر زراعت کرده دل

در دکن خوشه نامی بسمل و گل

بھر کاری که روار شومی شاد

زیی فزاید در سعادت هم ترا یاد

قوله عیس و تولی ~~زیی~~ ان جاء الامم الفضا

زیی فال که زیی دات در نفال

مبارک باشد این نیت بهر حال

فزاید عمره بابی مال از عیب

غنی کرد و درو شادان بهر عیب

بکن بچیل بر کاری که دانی

قدم سرنه که مرکز در نما نی

سعادت راه پر اقبال همراه

مقیم اند در سراسر عزت و جاه

عمر نیز می در سفر داری باید

درین فال سفر کردن خوش آمد

اگر اندیشه داری بھر عقد

بدست اری درین تزویج لغت

عدوانی که در قصدت مدام اند

درین حالت همه سفل علام اند

قوله یس والقرآن حکیم انک لمن المرسلین

بر آمد حاجت مجموع منسین

سعادت یار نو خون آید

بر آمد حاجت مجموع منسین

درین نیت

درین نیت دل آسان کرده زود

همی که بدل داری و مقصود

همه فرخندگی بینی فراغات

بعصمت و از بوت ایند زافات

بهر کاری که رخ اری نهی کام

رسد از فضل حق که زود با تمام ۴۶

کسایدخت دولت رونماید

عمر پیر از سفر خندان در آید

ستود ز اندیشه اطهال بی غم

فراید خورمی در سینه مرد م

عدو در تنگه واحیات و ان مش

بعثت خورمی راحت بمن و ان

قوله بجا نیت دید انی لهت و تب

ما اغنی عنده و مله ما کسیت

اگر شین آید اندر فال آید و نیت

مکن عجلت که چندین حرز رنگوا

چو د سنواری کسند کاری تو از سر

درین یک چند آخر میشود خوشتر

به سراند ترا اندر و نیت برود

هر ان نیت که اندر خاطر است

ترا ده روز کامل صریا ید

در ان پس کر کنی اینکار شاید

اگر عجلت کنی آری بدامت

شود از صراجم بهم عدا مت

تو زان پس گر بگیری بناخ بی بر

خو ز می زان بی سریم مسوده تر

ستود روی تو چون رو نگاران

بهر کلزار در فصل بهار ان

صاد

صاد

موت الله تعالى

قال الله تعالى واصبر كما صبرك لولل احرص لترسل

چو صا واید ترا ایدو ست در قال به صرا اید ترا هم ست العلق

بر منه منکند آیات قران مکن عجلت مشوا می دوست نادا

صوری کن که دولت از صورتی مگر در خدمت بند و حضور

کرانست طاعت تا پانزده روز بکن تا آخر تا کرد شب روز

چو زین ایام با بیرون نهادی گشاید هر طرف در می تندی

سود کار تو چون بستان بر بار رساند میوه پرا حاصلی در بار

قال الله تعالى رب قد اینی من الملك ضا

سبارک رو اید ضا در قال بمقصودت رساند سخت در حال

سود کاری بدی ان ز تو آسودگی بایند خوشی ان

درین نشه کامه خیانت رسد مقصود با عز و جلالت

سفر خوب اید و خوشتر را عت رسودا منفعت یابی مکان

سجارت مشرووع و شر امر حوس ست این قال در ایامی

سجارت مشرووع و شر امر حوس ست این قال در ایامی

سجارت مشرووع و شر امر حوس ست این قال در ایامی

موت الله تعالى

سجارت مشرووع

لغای

لقائی اهل دولت نیک آمد

اگر خود قصد داری می آید

برآید حاجت ای صد را

فقیران را درم شکر از فقرهای

قوله **اللهم تعالی** **طه** ما ادرنا هذا القرآن یسئع

چو فالت طی بود جان مکن عزم طی

بر استوارین اندیشه در زرم

امیدت بعد بگرفته ز مراب

امور بت روشنی گرت چو حتما

مسور رنج چو فالت طامر آمد

که در آن راه حیرت منماید

تراغت حال بودن بمقریب است

بنیابی آنچه از حضرت نصیب است

بیاینی با کمان تو کج بی رنج

متمتع پس و شاگرد شو بر رنج

ربخت خود بیهوده بینی

فناغت گر کنی تقوا گز بینی

قوله **اللهم تعالی** **عن حاجه** **یا** **الحسنة** **فله** **عشر** **امثالها**

اگر در فال حوست طی برآمد **ظی** فراوان حاجت زانود برآمد

رسد چندان ز رو کج نهانی

در آید بیستهار از حق بدانی

بر آن حاجت که در دل گذرانی

روا کرد و بکار در نمایی

بد
قول

ترا باشد ز دولت فتح یابی

بیابی از تعاب عالم نصابی

مکن اندیشم از اعدا خو خواری

شوندت هر یکی خوار و نکو نسار

ترا اقبال یار ستم چشم خوار

سعادت نماید دست یاری

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى الرَّحْمَنُ عِلْمُ الْقَدَرَاتِ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ

سبارت نماید ^{عین} در فال ^{عین} همه کاری تو سامان کرو امسال

باید یک دور روزی صبر کردن

که از عجلت بود افسوس خوردن

درین منت اگر کاری ست ^{تست}

توقف کن کنی خرد و صواب است

توقف کن نظر در گاه مدار

بهمت زه تر گردی سزاوار

گر لامبها به بینی از زمانی

بگردی در همه عالم نشانی

شود از فضل ایندو خاطر جمیع

مهرین از حاسدان تو دور کن طمع

سفر داری سبارت مدد مری ترا که بمطلب خود مری

قوله تعالى رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً

فقال عن امد در خود ار ^{طین} مکن عجلت توقف در نکو کار

الم

مجلت تمامی اسبوان بخت
به پیش کشد ترا از دینت

بستت بود از با نفع روز
شوی بر صفاکی بدخواه فروز

باید از سفر دایر خیزی
بیاو از سفر مرتب خیزی

46

باید از سفاحانه و نوائی
باید از سفاحانه و نوائی

نباشد نیم هم از دینت زین پس
نباشد از در خاطر کس

حضرت امام جعفر صادق کسای حساب فال لگا و باش که در فال تو حرفت
حضرت امام جعفر صادق کسای حساب فال لگا و باش که در فال تو حرفت

صدقه بده تا از این نیت فحی رسد و این سفلی بر لوبیا کند
صدقه بده تا از این نیت فحی رسد و این سفلی بر لوبیا کند

اللہ تعالیٰ صحت کسان بر جو بقاء زین قلب عمل
اللہ تعالیٰ صحت کسان بر جو بقاء زین قلب عمل

در نیفالت دری دولت کساید
در نیفالت دری دولت کساید

بمانی خاطر جمع گفد
بمانی خاطر جمع گفد

از دینت گذر از دینت لواید
از دینت گذر از دینت لواید

طمان رحمت بینی ز حدس
طمان رحمت بینی ز حدس

بده شوی سفلی کز سنی
بده شوی سفلی کز سنی

ببار دینت کز با تو افتد
ببار دینت کز با تو افتد

تو باشی در طرب کز با تو افتد
تو باشی در طرب کز با تو افتد

تو باشی در طرب کز با تو افتد
تو باشی در طرب کز با تو افتد

اینچونند فال بدین اولگاه باش که در فال تو فی بر لعد کونیت سفردار

چند روز صبر کنی خوبست و در همه کارت بر ایشان جمع کردی و لذت برندی

بیا بیستی قس که الله تعالی اذ احبنا و احبنا

و الفح و اریث

ت قاف

خوشا و مرجا چون آمدت قاف بیابی مال و زرافزون از ازا

سود کاری تو چون کلزار خوشو رسید غمت چون ابرو دار

لسا حاسد بود محتاج خوانست خدا الو همیشه در اما

گند سجان بفرقت جاودانی کنی عین و طرب در کامرا

چنین فال گزین ایند ترا دادو ملایک کنست از خاص خود

ترا شاید که نرم لای باشی چون سجت داد حق شاداب

سرا نوز و مرغیست که داری ترا ازین دو تا سارامی قال الله

اذا التمت کسرت و اذ التمت کسرت

بیر کاف است فال مناسب بکن روزی بوف نمود

ازین نیت که در کار محترمانی که ناما بد بسویت طعن

خود کردن صلاح نیست بکنم بیابی ای محسن چون در

رین نر و ملک آیام ای بر اور
شود و زانند است کار تو چون

کبری التقات ای درین راه
تو دانی من محمود همراست

ن لعجل خاطر جمع میدار
که کارت بعد از ننگرود جو کلازار

و صفت صبر میباشد در تنقال
که با ناشی بکام دل همه سنا

نوله حکای الله لطیف
بر آمد حاجت گستی تو بحال

مسکن جو آمد لام در فال لاله
دلت آسودگی فرحت بندرد

عاقبت دامن دولت بگرد
بگرد جان حله دوستان نور

بر آمد غایبی ناگاه از دور
پدید آید همه مقصود و مطلوب

نات ملوک آید ز حد خوب
بیابی باز گرسد برده کم

عی خیر و آغاز اولیم
ستغای حاجت در غمض کرم

غزاف معصاف تو طفر ناک
عین لخیلا قند فال که در فال تو حرف لام بر آمدت باید که همه را

ع شوند و از بر آگندی بر آیند و حال تو قوت کرد درین کار که منت کرد
سغول باش و نرود مکن که براد خود رسی و حضرت امام جعفر صادق میفرماید

صا حرف با باید خوش خلق و نگو خوی با سید که هر که شمنان فتح باید

ال الله تعالی هر یک ن محبت ایمن احد من الرجال

لکرو لکرو ایس سوال الله

47

ز قرآن میکند اینفال لعینم

دوروزی هر کس چون آیدت میم

مکن تعجیل که خلاهی سلامت

میرا باش لذت و طعن و ملامت

نشوی از عهدی صعب بعینم

بدل مرهم رساند روی مهدم

گر استبداد عجب عجب آری

بیای بیبره زین نیت که دارم

مکن تشویش دایم باش خندان

که تحسین اورندت هوشمند

ترا از غیب غم خواری در آید

هر آن نیت که میجویی بر آید

پس از ده روز از عون الهی

باید کار بایت روشندان

ای خداوند فال بدان که ازین نیت

خدر کن که اینفال نوحی نمی

که حرف مهم برآمده است لفتن دان

که از ملامت خالی نیست

اللہ و تعالی بون لوت و القلہ بود علی

نور

زهی دولت بروزانکه از افسروز

که آمد نون بغالت سجت او

شود احوال و اعجاب چو گلشن

سعادت نارسد از تو بھر

ترا اقبال فتح و نصرت دیار

در هر کرایان دایما با

درین بندیشه بر خور دار باشی

بخط جمع هم ریاب باشی

اگر سودا کنی داری بسی سود

رسی ای درای رودنی بمقصو

ای خداوند فال بدان و آگاه باشی که نون

در نون تو برآمده است نیک

دست ازین کوی ماه مکن که مراد تو حاصل شود و فضل الهی
قَالَ اللَّهُ تَعَزُّ مِنْ تَشَاعُرٍ وَ تَنَزُّلٍ قَسْرٍ تَشَاعُرٍ

واو

مبارک طالع و اوقات طاهر
هر اندیشه که داری زو بر آید
اگر این بس گزیند خوشی دست آری
ز شادوی طبل زین بر مضمی نام
ز سلطان عزت و تعظیم جوید
بر آمد حاجت فرزند دل بند
چنان گردد که عالم تو شود دوست
ای خداوند خان بدان و اکا و باش که و او نیک است دست ازین نیت باز

مدار که مراد تو حاصل شود و هر کاریکه کنی نسیرا انجام باید
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى
هَلْ آتَى عَلَىٰ أَهْلِ نِسَابِ حَرْفٍ هـ

منهائت یافتی حاجت بر آمد
سوی بدوست زین اندیشه مسرور
بر او زگان خاطر بود و مطلوب
درخت خشک گز خواهی دهد بار
چو اندر فال حرف می بر آمد
چراغ دولت گز در سر نور
بدامن بر این نیت بود چوب
درین نیت بیاراید دو صد بار

۴۸

وگر خواهی عقیمه بارگیری د
چو اندر فال پی آید بگریز

مگردان اعتقاد از حرف قرآن
بهر درد طبیی صادقش دان

ترا حاجت بر آید مژده باید
اگر انبار زر بجستی نشاید

اسخداوند فال بدان و آگاه باش که درین نیت قرعه زدگی
و حرف می بر آید بسیار خوبست فسولس میخواید که رود مسراید

لفالت لام الف آمد چو ای یار
سبک بگیر زین نیت نور نهار

لفال مر که آمد لام الف لا
درین نیت عمل ناکردنت به
تو میدانی که لا معنی چه دارد

اسخداوند فال بدان و آگاه باش ازین نیت که کرده بگذر که حرف لا
بر آمده ست که هر کاریکه کنی خوبست حرف

چو می آمد لفالت یاریابی
تو با عیث و نشاط و کامیابی
چو آید خبر یابی ز غایب
بهر کاریکه خواهی گشت مسؤل

اگر بیکار بودی کار یابی
حصودان را ز غم ببار یابی
غنوده سخت خود بیدار یابی
لین خود را تو بر خور دار یابی

لا اسم نوم القیامت

چو می آمد لفالت یاریابی

تو با عیث و نشاط و کامیابی

چو آید خبر یابی ز غایب

بهر کاریکه خواهی گشت مسؤل

اگر بیکار بودی کار یابی

فالت لام الف آمد چو ای یار

لا اسم نوم القیامت

چو می آمد لفالت یاریابی

تو با عیث و نشاط و کامیابی

ایچداوند فال بدان و آگاه باش که فال تو خوب است و حضرت امام جعفر صادق
 میفرماید که صاحب فال خوش خلق و تنگدوستی و این فال حسب مراد است و خبر
 از تولد فرزند میدهند انشاء الله تعالی
 فال نامه مل

۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نسخه رمل از حضرت رسالت نیا که احوال تمام عالم در شانزده مروج
 آورده اند هر کسی را که کاری پیش آید احوال خود درین دایره ببیند
 آسان منظر آید آمینت

لحان 	قبض الداخل 	قبض الخارج 	جماعت
عقد 	مفزع 	انگیس 	حمره
بیاض ۹ 	نصرت الخارج 	نصرت الداخل 	عبد الخاریج ۱۲
نقی ۱۳ 	عبد الداخل ۱۴ 	اجماع ۱۵ 	طریق ۱۶

ملاحظه است بزکان نیست واری کنی خوب و اگر

بدان ایچداوند فال فرموده است که کرده راست خواهد آمد هر چه در دل دار
 بدان اگر خرید و فروخت میخوای نیک و نیت سقر حسن لکن بجانب مشرق

و اگر سوال غایب و غایب زنده است و مشکک است با نعمت خواهد آمد و اگر سبب دوستی
خوبست و اگر سوال بیمارست بیمار از گرمی خواهد بود و در پنجشنبه صحت خواهد یافت
و صدقه از هر بار چه در حال نخورد و اگر سوال از گم شده است یا زودیده خواهد یافت
لیکن در در دست آید و گم شده بیمارست که جانب مشرق است و در جمله کارها نیکوست
لطف تعالی ^{قبض الدال} بدان ای خداوند فال فال تو نیکوست بشارت باد و مر ترا
براندیشد که کرده خوبست بدانکه شکل سعید و داخل است اگر حکمت رعایتی و یاری
حاضر متعلق بیماری دلیل که از ان سعادت یابی و اگر مال طلب میکنی بسیار می و اگر تر
در دل داری نیکو بود و اگر غایبی داری از ان مال یابی اما در سفر رفتن دشوار میماند
و از حیوانات حذین متورسد و این نیز حکم بر حاصل شدن مال دارد و در کسند
بر احوال ضمیر واقف گردد و یا نه روز یا چهل روز یا پنجم روز مراد حاصل شود
این فال شادوی است نیکوست انشا الله تعالی **قبض الخراج**

ای خداوند فال بشارت باد و آگاه باش که ازین اندیشه باز گرد تا فساد متورسد
که درین کار خیر نیست غافل نباید بود که تو درین مقام میوستی در اندک نسبت
بگیر مسافر 4 دو خنجر و زهر نماید کرد و از زردان و فحشکاران خذر نماید کرد
تا چهار روز نگذرد که کار تو نیک شود و در صدقه دادن تقصیر نماید کرد اگر گارد
بعد از مدت بسیار گریخته که جانب مشرق است و زودیده و در انشکار حرات
حرب خا انشا الله تعالی **جما** بدان ای خداوند فال بشارت باد

هر که زمل تو و فال تو معانه غفلت نه بسیار نیک نه بسی بد حرکت شکل با دست
کسی که در این عالم است با این عالم است با این عالم است با این عالم است
کسی که در این عالم است با این عالم است با این عالم است با این عالم است

کسی که

بر
رفته

نخست سعید با سعید و سخن با سخن مست دلیل مسکنند بدانکه اگر بخت ملک و میراث
 نسبت داری و خرید و باغ و دومی خوبست و از طرف روز کار خورم بشوی اگر نیت مال
 داری بعد از چند روز بدست خواهی آمد و اگر سفر داری ^{نیک است} و اگر وعده فرصت داری
 احسن و اگر نقل مکان داری برو و اگر قدرت کسی بهتر بود و اگر نیت جمال داری خواهد بود
 اگر جامه است یا نه زاید بسختی و اگر نگاه راست آورد سردی و گرمی و سایه هم دارد
 علامت آن درد سرد و در دستکم بیمار را خوف است صدقه دیدن و چهار رنگ غله و پارچه
 و اگر خوف از عدو داری بیخ نیست و اگر سفر داری کنی بدین و غایت است و بر آید
 اما خبر رسد و از امید از اکابران داری بر آید و اگر نیت نکاح داری بد باشد و اگر محبوس
 دیگر خلاص شود و در همه امور توقف چند روز در دست ترست عقیده ^{در} بدان استخوانند
 فال نشارت باد و مر ترا اندیشه هر چند روز هر کن که کار مشکل است آن شود بدان در دل تو
 فکر خرابی است بدانکه علامت بر تو رسیده علامت درد شکم و درد کرون و درد سر صدقه دیدن
 گوشت خام و پارچه سرخ برابر دال مسور و کسرخ بدید صحت باید و بیمار معطل نماید
 و جایکه از دست مده و اگر قصد سفر داری بگوید مکن که خطره جان است اگر ملک و زمین
 میخری مخر و اگر نیت فرزند داری دختر می حاصل شود و اگر جامه است نرینه زاید و اگر نیت
 حمل داری خواهد بود و اگر باشد بسختی زاید و اگر واه و علام و چهار پایه میخری مخر که مگر نرود
 و اگر غایت داری دیر آید و پیر لسان جان خواهد بود و اگر خوف دشمن داری باید
 و بر دوستی او اعتماد نتوان کرد و اگر نیت ملازمت نرکان داری داری شفقت
 کم کند و اگر امید از کسی داری بدست نه آید و اگر آید باز از دست رود و اگر روزگار
 بعد از یکماه شود خوبست و اگر نیت عقد نکاح داری مکن که زبان شود وزن بدکار
 خواهد بود و اگر در دیده گرگنه است باید باز و گرگنه بجانب خوف است و در مرد است
 و اگر کسی فرض طلبیده مرده ^{باید} بدان استخوانند فال تو بسیار نیک است
 و نیت که داری بر آید تا منظر کلامه بود و اکنون داشته دلیل است ترسلاستی
 تن و جان رسید محبوسان اگر نیت داری با عیس است و سلامت برسد

از افشا سایه دیو بی بر کمر آید
 و تا خطم نیاید و از آن پندارند و در او نشانی و اگر نیت

و اگر نیت خرید و فروخت داری مبارک است و اگر نقل مکانی خواهی خوب است و اگر
نیت فرزند است شود و اگر نیت حمل داری خواهد شد و نرینه زاید و اگر غلام و چهارپایان
بحری نمک است و اگر گنجی بازاید و بجانب مشرق است و قصد سفر مبارک و جانب
مشرق خوب است و اگر نیت پیوند داری مبارک است و اگر نیت عقد نکاح داشته
نیک است و از دشمن خوف نیست و اگر امید از کسی داری بر آید شراکت خواهی و اگر
طلب از کسی داری خواهد یافت و در همه امور نیک است انکس $\equiv$ بدان استخداوند
فال تو ز لون است و نیت که داری از و باز کرد چرا که شکل کس است
و برای بعضی امور نیک است چرا که داخل است و اگر سوال از حال خود است خوب است
لاکن در پیش است که سوال مال است بعد از چند روز بدست آید و قرض نیز بهتر است
بدست آید و از خواستگان ملاقات خواهد شد و اگر نیت خورند داری صبه زاید
و اگر بیمار است صحت یابد سبب نیست از بلندی افتاده صدقه دهد ماش سیاه
و روغن کنجد و مرغ سیاه و اگر نیت سفر داری مکن و اگر خوف دشمن داری
دور نشود $\equiv$ ای خداوند فال بشارت باد و مگر اگر فال تو در
میان است بسیار نیک نه بد سعد با سعد بخش با بخش و اگر سوال از حال خود
پریشان نماید و از فکر و نشاوی خرابی اگر نیت روزگار و مال داری خواهد شد
و از دشمنی برادران بر سر دار و بفرورد و از احوال مادر و پدر میخواهی میان
و اگر حامله است بسختی بر آید و اگر نیت جان و مال داری بهتر نمی نماید و اگر نیت غلام
داری خیر او بتورسد $\equiv$ ای خداوند بشارت باد و مگر اگر نیت
که کرده بر آید چرا که شکل ثابت سعید است و لا اله الا الله بر سلامتی زن و جان و کمال
زود بکشاید و اگر نیت مال داری بیایی و نیت برادران و خواهران داری
باشند و دولت مند شوند و سفر مبارک و نیت عالی حسن و سلامت
و خرج سفر میفرید و فرزند بیایی و حامله بر آید و گم شده شمال راست بیاید
و در نیت عورت است و اگر بسفر بروی بصحت بار آید و امید می که داری

و اگر نیت

و اگر نیت

۵۱

و اگر نیت

و اگر

و اگر محتوی است خلاص شود و اگر فرض هم خلاصی بالعی و جمله کارها موافق مدعاست شود

نسخه الحاج

بدان ایجاوند قال مبارک باد و مرستی که داری برآید و اگر

حال خود میسر سی توقف نماید و روز کارزل خواهد شد و از برادران الفت یابی

51

و خویشان واقربایان متفق شوند و احوال ما در ویدر خوش است و لعینش آید

و فرزندان خوشحال آید و فرزند نرینه زاید و حمل نرینه و کم کشته سحان مشرق است

و زردیده فرد است اگر نیت سفر داری مبارک است و اگر روز کار خواهی از خداوند

العام یابی مطلب تو برآید و مجموع خلاص شود ^{حل} نسخه الحاج مبارک باد که قال تو برآید

نیک است و آنچه از طالع طلب کنی بیایی روز کار میسر آید و هر چه از قبضه توزیقه باشد

از آید و اگر از برادران و خواهران نیت داری الفت یابی و فرزند حاصل شود

حامله زاید و اگر بیمار باشد بیخ در عه پارچه سرخ و مرغ صدقه ده فرصت شوند

اگر کسی زردید باشد سحان مشرق باشد و از دشمن خوف مداری و اگر نیت

رب داری بعد داری بهتر است و بار لصحت و سلامت استی و مرستی

مقصود که داری نیک است ^{عبدالحاج} الشا الله تعالی بدان ایجاوند

تا تو نیکوست و مرستی که داری از دخول و خروج بدانند و در توقف بهتر است

بیت ملاقات داری از سرزگان و غیره آن مشکل تو آسان شود و مگر تم ترا

تیکری کنند و کسی که ترش زو شده باشد یا زار شستی کنند اگر غایت

سلامت آید و مراد دل یابی و روز کار و مال میسر آید و در خانه نوا فلاس جان

در آن و خویشان آید اگر سفر خواهی مرو که زبان است و غایب در راه است

عشق خلاصی بناید و بعد از توقف و اگر نیت فرزند داری خواهد شد

ارست صحت نماید و زردیده مرد باشد و اگر تخمه سحان مشرق است

غایت سلامت باز آید و اما آخر هر است ^{عبدالحاج} ایجاوند

نسخه الحاج مبارک باد

ب
 بشارت با دمر تر از هر نیت که داری بدست آید و از دست نبرد و اضطرار
 مکن و در نماز و صدقه گوش تا خرابی دفع شود و در طالع یریشانی مینماید حاصل
 که در هر عاقبت بخیر و مال بدست بیاورد روزگار فی العو نه میشود و اگر شود از دست
 رود و اگر نیت قرص داری بگیر و نیت نماید و اگر کسی از تو میخواهد مدد که باز نماند
 و اگر کسی ترش رو شده باشد باز در آتشی زند چدر روز بکر کن که کار با برادر
 شود و اگر نیت سفر داری مکن و اخلص نکنند برادران و حال تو بر نشان است
 و اگر نیت فرزند داری فی الحال عشتود و اگر معشوق خواهی بدست بیاورد و اگر
 نیت رنجورداری صحت یابد و بار بار استود و اینگاه و سفر مکن اجتماع
 بدان آید و نیت فالی تو توقف مینماید و هر کار که کنی راست آید و روزگار

در خواه بود و صحت برادر و لمس و مراد دل حاصل شود و سفر مکن محبوب
 بدست آید و حامله فرزند بصحت زاید و بیمار چند روز بیمار است و نکاح فانی
 بدید و غایب سلامت باز آید و مراد دل حاصل شود و خواب دیدن

۱۹۶
احراق : آنچه از نیت فالی در طالع تو توقف مینماید اما مضرست حاصل
 مینماید و هر چه از قبضه تورفته باشد باز آید و هر کار که باشد بدست آید
 و از بزرگان منفعت رسد و دوستی حاصل شود و برادران دوستدار
 تو شوند و سفر سارک با و و غایب بعیش می آید و فرزند حاصل شود
 و حامله بصحت آید و محبوب حاصل شود و نکاح مکن و غایب در لک
 ملاقات امیران خوف است تمام شد فال نامه رمل از حضرت
 رسالت پناه علی الصلو اه والسلام تبارخ نجم شهر جبر

بشارت فالی موانق به عبدالله اخلاق اخذ و تفالی مبارک با در نما
 از بزرگانی که کتبی منفعت بانی و مله دل حاصل کند و نیت زیاده که
 و هر چه طلب یکن از یک بندد و روزگار عفو و از بزرگان و جویسان

دست سعد ناصر علی
 بسم الله الرحمن الرحيم فال حوین حقیقت فال
 کسی معلوم کنی باینکه هر دو چشم خود نه نبوده و انگشت شهادت را بر یک
 در لک

به بند و بر طبق خاصیت برجهای معلوم نماید و ایره نیست

حمل	ثور	جوزا	سرطان
اسد	سنبله	میران	عقرب
قوس	جدی	دلو	حوت

۱
کرباستد حمل اگر شوی دوست

۵۲
بشارت مرتبره اینقال نیکوست

بقام دل رسی مقصود یا نیل

بر آید حاجت هر دم بشا و سیک

۲
راد هر دو عالم خود بر آید

طلسم کنج رحمت برکشاید

۳
سی یا ثور گرد در فال آید

فرج صدگونه اش فی الحال آید

۴
ان نیت که در دل بار داری

بر آید حاجت و امیدوار سیک

۵
ت جوزا افعال آید به پیر سنز

زید طبیعی خود را که تو زهر حسرت

۶
بد صبر کردن اندرین فن

ولی اخبر ظفر یا بی بدشمن

۷
رطان نیز گفته حکم جوزا

درین هم صبر کن ای مرد دانا

۸
ساز می درین اندیشه است

زیانت میرسد گفتم و رین باب

۹
شد اسد نیکوست اینقال

به بینی نشا و مالی و درینقال

۱۰
دست بند صد مرتبه میدان

و دو عالم ملطفت با سده حواس

۱۱
ویش و اقر با گردی معظم

عزیز و شادمان باشی مکرم

اگر میزان بفال آید همه کار
بر آید حاجت از دین دنیا
اگر عقرب بفالت رونماید
به بنزح رخ و فقر می
چو فوس آید بفالت مرده گفت

نکو خواهد شدن دل را قوی دل
ظفر یابی تو در دنیا و عقبه
در رحمت پرویت میکشاید
بکام دل رسی این مترده گیری
بکمت آنچه فرمودند به

عم داندوه از تو دور گردد
همه اعدای تو مغفود گردد

اگر حدیست بفالت است مگر
بزند کاری بروا که تو بگذر

پیر نشانی بدان و درو عاباس
نمانم نیاز با خدا باس

اگر در فال دلوست اخی نمند
بکمت خبر کن در روزها چند

چو آید فال نیک حوت ویدر
رفضل حق بکام دل رسیدنی

بیا بی عزت و حسنت درین
بر آید حاجت از کرم الله

تمت و تمام شد نسخ فال نامه تباخ بیخ حرم جیب
مهم بر آید

باید که در این کتاب
باید که در این کتاب
باید که در این کتاب

باید که در این کتاب
باید که در این کتاب
باید که در این کتاب
باید که در این کتاب
باید که در این کتاب

